

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A megtett útról, feladatokról, célokról Tudósítás szakszervezetünk VIII. kongresszusáról

Két napig — június 29-én és 30-án — 50 ezer szervezett postás dolgozó választotta, közel 200 küldött tanácskozott szakszervezetünk VIII. kongresszusán. A központi vezetőség négy esztendő alatt végzett munkájáról adott számot a küldötteknek, s egyben meghatározta a jövőbeni tennivalókat. A felszólalók dicsérve és bírálva vitatkoztak a múltról, jelenünkről, a közeli és távoli feladatokról. A messihi falvakból, a televízió vagy a rádió-adóállomásokról a kis- és nagyvitalokból, a távirómunkások köréből hozták el a küldöttek a postás dolgozók üzenetét, s tették a kongresszus asztalára azt a sokatmondó, becsületos ígéretet, hogy a kongresszus által hozott határozatot magukénak tekintik, s azokat erejükhez, tudásukhoz mérten végrehajtják.

A kongresszus elnökségében helyet foglaltak: Vas-Witteg Miklós, a SZOT alelnöke, Somoskői Gábor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a SZOT titkára, dr. Csanádi György, közlekedés- és postaügyi miniszter, Horn Dezső, a miniszter első helyettese, Brebovsky Jenő, a szakszervezet alelnöke, Besenyei Miklós, a szakszervezet főtitkára, dr. Zsuffa Szabolcs a szakszervezet mb. főtitkára, Biró Bódis József és Fatalin János a szakszervezet titkárai, Bayer Zoltán, a központi számvizsgáló bizottság elnöke, Benke Gézné, a HTI Belföldi Távbeszélőközpont szb-titkára, öv. Gyagyovszky Emilné, nyugdíjas, Hajdu Ráfi Margit Mezőkövesd postahivatal dolgozója, Koncz Sándor, a Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsa titkára, Kóczyán András, a Hírlapterjesztő Üzem osztályvezetője, Markó László, a Bács megyei távközlési üzem bajai üzemegységének szb-titkára, Mészáros Józsefné, a szakszervezet szervezési és káderosztálya vezetője, Nagy Károly, a Szolnoki Rádióállomás szb-titkára, Pantali Sándor, a vasvári járási szb elnöke, Pozsonyi Vilmos, a VIG párttitkára, Rontó Tibor postavezérigazgató-helyettes, Sass Aladárné, a Baranya megyei távközlési üzem szb-titkára, Szabó János, a TIG helyettes vezetője, Tátrai Istvánné, Berettyóújfalui postahivatalának dolgozója.

A megnyitó

Az elnöki megnyitót Brebovsky Jenő, szakszervezetünk alelnöke tartotta.

Tisztelt Kongresszus! Kedves Elvtársnők, Elvtársak! A központi vezetőség — a Magyar Szakszervezetek Alapszabálya előírásainak megfelelően — 1967. április 17-i ülésén úgy határozott, hogy összehívja a Postások Szakszervezete VIII. kongresszusát.

Szakszervezetünk központi vezetősége nevében szeretettel köszöntöm a Postások Szakszervezete VIII. kongresszusának küldötteit, elvtársainkat, barátainkat. Üdvözlöm a küldötteket és a meghívottak sorában helyet foglaló, a munkában élenjáró kiváló postás dolgozókat, a szocialista munka kitüntettjeit, a szocialista brigádok vezetőit, és tagjait, a szakszervezeti mozgalom több évtizedes harcosait. Üdvözlöm a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a társszakszervezetek, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium, a Postavezérigazgatóság megjelent képviselőit. Külön üdvözlöm: Somoskői Gábor elvtársat, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagját, a Szakszervezetek Országos Tanácsa titkárát, dr. Csanádi György elvtársat, a közlekedés- és postaügyi minisztert, Vas-Witteg Miklós elvtársat, a Szakszervezetek Országos Tanácsa alelnökét, Horn Dezső elvtársat, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesét, Rontó Tibor elvtársat, postavezérigazgató-helyettesét.

Tisztelt Kongresszus! Kedves Elvtársak! Szomorú kötelességünknek kell eleget tenni, amikor megemlékezünk azokról az elvtársakról, akiket a VII. kongresszus óta eltelt időszakban veszítettünk el. Akik életük utolsó pillanatáig odaadással szolgálták szakszervezetünk ügyét. Ebben az időszokban vettünk fájdalommal búcsút Pápai László elvtársától, szakszervezetünk elnökétől, Rády Károly elvtársától, a központi vezetőség tagjától, Básta Rezső elvtársától, szakszervezetünk későbbi elnökétől. Emlékeiket szeretettel megőrizzük. Kérem a tisztelt kongresszust, hogy egyperces felállással adózzunk elhunyt elvtársaink emlékének.

Bizalomteljes és a postás dolgozók fokozódó érdeklődésének várakozó légkörében kezd meg munkáját szakszervezetünk VIII. kongresszusa.

Kongresszusunknak az a feladata, hogy elemezze az elvégzett munkát, összegezze 4 év eredményeit, gondjait és az 50 000 szervezett postás dolgozó képviseletében jelen levő küldöttek határozják meg a Postások Szakszervezete legfőbb tennivalóit.

Minden erőnkkel segíteni kívánjuk a harmadik ötéves terv postai feladatainak végrehajtását, hiszen ez alapja az életszínvonal javításának.

A VIII. kongresszus e nagyszerű feladatának akkor tud eleget tenni, ha tanácskozása elsősorban felelősségteljes munkaértekezlet lesz. Ha arról tanácskozunk, hogy a szakszervezeti vezetőszerveketek és az aktivistáknak, a szervezett dolgozóknak mit és hogyan kell tenniük ahhoz, hogy életünk szebb és boldogabb legyen.

A VII. kongresszus óta eltelt 4 év a nemzeti élet nehéz és bonyolult időszaka volt. A népek szabadságharca és az imperializmus ádáz küzdelmében helyenként a fegyverek is szólnak. Ez aggodalommal tölti el az embereket, mérhetetlen szenvedést okoz a népeknek. Az amerikai imperialisták és támogatóik fegyveres agressziókat követnek el a világ több pontján.

Hazánk a társadalmi fejlődésért, a haladásért és a békéért folyó küzdelemben a Szovjetunióval, a többi testvéri szocialista országgal és a világ összes haladó erőivel szövetségesen aktívan részt vett és vesz. A magyar nép tetteit, építőmunkáját, a nemzetközi politikához való viszonyát, gazdasági és kulturális törekvéseit, más népekhez fűződő kapcsolatát mindig a béke és a haladás szelleme hatotta át.

A postás dolgozók az elmúlt időszakban több ízben kifejezésre juttatták szolidaritásukat a szabadságáért harcoló hős vietnami néppel.

Mélységesen elítéljük Izraelnek az arab országok ellen indított agresszióját. Nagy figyelemmel kísérjük azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az európai munkásmozgalom Európában békéjéért és biztonságáért folytat, a fenyegető nyugatnémet revansista veszéllyel szemben.

A szervezett postás dolgozók mélységes felháborodással ítélik el a görög diktatúra véres terrorját, az alapvető emberi jogok semmibevevését.

Ez évben ünnepeljük a nemzetközi munkások világnagyobb ünnepének, a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak 50. évfordulóját. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom példáján új arcot öltött és továbbfejlődött a világ, megerősödött és világrendszerré vált a szocializmus. Tudatában vagyunk annak: a Szovjetunió léte, fejlődése, segítése előfeltétele volt annak, hogy hazánkban is megteremthetett hatalmát a munkások világa, és rövid történelmi időszak alatt a szocializmus teljes felépítésén munkálkodhatunk.

A Postások Szakszervezete VIII. kongresszusát megnyitóm, és kívánom, hogy siker kísérje a tanácskozást. Felkérem dr. Zsuffa Szabolcs mb-főtitkár, tartsa meg a központi vezetőség beszámolóját.

A KONGRESSZUS DÍSZELNÖKSÉGE

A Központi Vezetőség beszámolója

— Az elmúlt több mint 4 év alatt — a VII. kongresszus határozata alapján — a központi vezetőség irányításával az elnökség, a közép-szervek, az alapszervezetek, a bizalmiak, a szakszervezeti tisztségviselők ezzel, a szervezett postás dolgozók eredményesen dolgoztak a párt politikája, a magyar szakszervezetek XX., a Postások Szakszervezete VII. kongresszusa határozatainak megvalósításán s alapjában végrehajtották az előző kongresszuson kijelölt feladatokat — kezdte beszámolóját dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár, majd az alábbiakat mondotta:

— Szerénytelenség nélkül megállapíthatjuk, hogy a — szakmai szervek erőfeszítései

mellett — szakszervezeti szerveink szervező, mozgósító, nevelő munkájának és növekvő tömegbefolyásának eredményeképpen a postás dolgozók helytálltak a munkában, a posta II. ötéves tervének végrehajtásában.

A III. ötéves terv időszaka alatt a teljes teljesítményi érték 26,4 százalékos, ezen belül az üzemviteli teljesítményi érték 26,2 százalékos, az építőipari teljesítmény 37,1 százalékos, a létszám 4,2 százalékos növekedésével számolt a Posta.

Ennek következtében a teljesítmény növekedésének csaknem 84 százalékát a termelékenység növelése útján, 16 százalékát létszámnöveléssel kell elérni.

A Posta fejlesztésének fő feladatai a III. ötéves tervben változatlanul műszaki jelentőségűek.

Százéves a független Magyar Posta

A független Magyar Posta az idén, 1967-ben volt 100 esztendő, de igazán függetlenné és magyarra a felszabadulást követő több mint két évtized alatt vált. A centenárium alkalmával a közvélemény figyelmé — ha kis időre is — felénk fordult.

Nincs okunk szegyenkezni, különösen nem, ha figyelembe vesszük a legutóbbi több mint két évtized alatt megtett utat, amely nemcsak egyszerű növekedés volt, hanem minden vonatkozásban magán viseli rendszerünk szocialista jellegét is.

Mint fejlődésünk sok más területén, az igények a Postán is gyorsabban nőnek a megoldásukra felhasználható eszközöknél.

Szakszervezetünk becsületbeli ügye, hogy a történelmi évforduló ünnepi hangulatában, az új irányítási rendszer bevezetésének előestéjén, régi ténylegben újítsa meg és tegye köz-

kincesé a postás dolgozók előtt azokat a haladó szakmai hagyományokat, amelyek a Magyar Postát az elmúlt 100 év alatt valóban hivatásá magaslátára emelték.

A szocialista Magyar Posta sem nélkülözheti azokat a szép, hivatásbeli erőnyeket: a becsületességet, a pontosságot, a megbízhatóságot, amelyekre a magyar postások sokszor a múltban is annyira büszkék voltak.

Szakszervezetünk kötelessége elősegíteni, hogy a népgazdaság és a közönség jobb, kulturáltabb kiszolgálásának igénye — ami egyezsersmind a postás dolgozók helyesen felfogott közvetlen érdeke is.

— a jövőben az eddiginél nagyobb figyelmet kapjon, központi helyre kerüljön.

A gazdaságirányítás új rendszeréről

A szakszervezetek — a Postások Szakszervezete is — részt vettek a gazdaságirányítási rendszer reformjának kidolgozásában. A reform céljaival egyetértünk.

A gazdaságirányítási rendszer reformja eszköz szocialista rendszerünk gazdasági erejének növeléséhez, az élet- és munkakörülmények javításához. Megegyezik azokkal az elvi célkitűzésekkel, amelyeket a szocializmus építése során eddig követtünk, sőt eddigi céljaink hatékonyabb megvalósítását segíti.

A gazdaság fejlesztése útján kell megteremtünk azokat az alapokat, amelyek biztosítják a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javítását. Csak az elosztási rendszer tökéletesítésével — ha egyidejűleg az elosztani valót nem növeljük, s ha ezzel párhuzamosan nem csökkentjük az előállításához szükséges élő és holt munka

mennyiségét — nem tudjuk a jobb és szebb élethez szükséges termékbőséget létrehozni. A feladatok fókuszába kerül tehát a Postán is a termelékenység növelésének feltétlen igénye.

A hírközlés alapvető feladata az új gazdaságirányítási rendszerben

a népgazdaság és a közönség részéről jelentkező összes igények maradéktalan kielégítése, az alapvető követelmények:

pontosság, biztonság, gazdaságosság figyelembevétele mellett. Ez a népgazdaságnak, a Postának és a postás dolgozóknak egyaránt közös érdeke.

Népgazdaságunkban a gazdálkodási módszerek előtérbe kerülése, a jövedelmezőségre való fokozottabb törekvés azt is eredményezheti, hogy egyes hírközlési igények növeked-

Mások viszont csökkenni fognak. Az erre való felkészülésre viszonylag kevés tapasztalatunk van. Ez tehát bonyolult, nehéz feladatot jelent részünkre. Érzékeny, gyors és rugalmas reagálást követel meg majd a Postától.

A Postát a népgazdaságban elfoglalt közüzemi jellege kötelezi arra, hogy a jövőben is maradék nélkül ellássa a hírközlés gazdaságosan feladatait is. (Kis hivatalok fenntartása, külterületi kézbesítés ellátása stb.) Természetesen az ilyen jellegű feladatok ellátásában is a leggazdaságosabb megoldásokat kell keresni.

A vállalati nyereség növeléséhez a jövőben az eddiginél lényegesen nagyobb érdek fűződik a vezetők és a dolgozók részéről egyaránt.

Az új gazdasági mechanizmusban a vállalati formában működő gazdasági egységek — s így a Posta — önállósága, hatásköre, felelőssége és anyagi érdekeltisége jelentősen növekszik. A nyereséghez fűződő érdekeltiségi rendszernek igen komoly, meghatározó szerepe lesz. A Posta fejlesztése, de még inkább a postás dolgozók személyi jövedelme elsősorban az elért nyereség alakulásától függ.

A Posta közüzemi jellegéből következik azonban, hogy a fejlesztés nagysága és üteme nem lehet kizárólagosan az elért vállalati nyereség függvénye.

Az új irányítási rendszerben a postás dolgozók fokozott anyagi érdekeltisége abban jut kifejezésre, hogy a tényleg elért teljes nyereség egy részéből — a nyereségadó befizetése után — a Posta olyan alapokat létesíthet, amelyek forrását képezik a postás dolgozók realitáris bérének kívüli juttatása továbbfejlesztésének.

Munkadíjazás és egyéb ösztönző rendszerünknek mindenekelőtt a Posta általános te-

vékenységét, a vállalati nyereséget biztosító gazdaságos üzemeltetést kell szolgálnia. Biztosítani kell tehát a jövedelemnek a végzett munka szerinti elosztását. Ösztönöznie kell a postás dolgozókat munkaképességük optimális kifejtésére. Elő kell segíteni a helyes munkaerő-gazdálkodást.

Bérendszereinknek emellett ösztönöznie kell a szakképzettség megszerzésére és növelésére, szakképzett tőzsgárda kialakítására.

Jelenlegi munkabérendszereinket, ösztönző bérendszereinket bizonyos módosításokkal alapjában alkalmasnak tartjuk az új gazdaságirányítási rendszerben is. Szükséges azonban, hogy jelenlegi rangbérrendszerünk elveinek megtartása mellett a munkaköri bérek, az üzemi és év végi jutalom kialakításában az eddiginél nagyobb szerepet kapjon az elévített munka minősége és mennyisége.

A részesedési alap felhasználásánál fő alapelv legyen, hogy a postás dolgozók eddigi bérének kívüli szociális és kulturális juttatásai semmilyen vonatkozásban, még átmenetileg se csökkenjenek. Ennek biztosítására a részesedési alap lehetőségeit ad.

Az elért vállalati nyereségből képzett részesedési alapról fedezhetők az előlépéseken kívüli átlagbérfejlesztéssel, premizálással, jutalmazással, segélyezéssel, a szociális és kulturális intézmények fenntartásával kapcsolatos költségek.

Ha eredményesen dolgozunk, lehetővé válik, hogy a részesedési alapról a jövőben az egyik vagy másik juttatás mértékét tovább fejlesszük, az egyes gazdálkodó postaszervek, a szakszervezeti szervek és az érdekelt dolgozók véleményének kikérésével és messzemenő figyelembevételével.

Javultak a kereseti arányok. A postás dolgozók átlagkeresete a II. ötéves terv időszakában havi 351 forinttal emelkedett és 1966-ban elérte a havi 1765 forintot. Ennek ellenére az egyes rétegek havi átlagkeresetén belül igen számottevő a szóródás. Például a forgalmi állománycsoportban dolgozók — csaknem 30 ezer fő — átlagkeresete 1637 forint. Ezen belül a mintegy 13 ezer főt kitevő, fizikai munkát végző, belterületi egyesített kézbesítő, táviratkézbesítő, külterületi kezelő, pályaudvari csomagrakodó és csomagkézbe-

sztő havi átlagkeresete mindössze 1250—1500 forint.

Szükségesnek tartjuk, hogy a jövőben a bérfejlesztési keretből megemeljék a fenti munkakörökben foglalkoztatott dolgozók munkaköri bérét. Hasonlóan növelni kell a mintegy 2200 vonal-, kábelépítő és fenntartó munkás havi átlagkeresetét is. Szükséges — a vasúthoz hasonlóan — az utazószolgálatot teljesítő postai dolgozók részére az éjszakai pótlék bevezetése.

A munkakörülményeket tovább kell javítani

A beszámolási időszakban újonnan épített és korszerűsített postahivatalokban, üzemekben jelentős mértékben javultak a dolgozók munkakörülményei, a munka biztonsága, a szociális ellátottság. Ilyen célokra mintegy 30 millió forintot, a beruházások 2,1 százalékát fordította a Posta.

Ennek ellenére nem lehetünk elégedettek az előrehaladással. Váltakoztatlan fennáll és sürős megoldást kíván a munkásszállások elégtelensége és korszerűtlensége, az egyes postaépületek jelenlegi túlszűfolttsága és kedvezőtlen üzemegészségügyi helyzete.

A Posta jelenleg különböző épületekben és bérleményekben csaknem 80 olyan munkásszállást üzemeltet, amelyek eredetileg nem erre a célra épültek. Ezen a helyzeten nyílt a III. ötéves terv során megépülő csaknem 300 személyes budapesti munkásszállás. A probléma azonban ezzel sem lesz megoldva. Szükségesnek tartjuk, hogy Budapesten újabb 350 férőhelyes, vidéken pedig összesen 650 férőhelyes, kisebb munkásszállások létesüljenek.

A beszámolási időszakban az egyes budapesti és vidéki hivatalokban, üzemekben a munkahelyek túlszűfolttsága tovább növekedett. A műszaki fejlesztési intézkedések nem egyszer a szociális és kulturális körülmények rovására történtek. Ezt a helytelen tendenciát egyértelműleg meg kell szüntetni. A túlszűfolttság okozta jelenlegi helyzetten minél előbb enyhíteni kell. Különösen fontosnak tartjuk a Budapest 70. és 78. sz. postahivataloknál a fenntartási munkát és az ezzel összefüggő gépesítés meggyorsítását. Sürgősen megoldandó a Posta Központi Hírlap Iroda Expedíciójának megépítése, az ott dolgozók munkakörülményeinek egyidejű javítása. Gyorsítani kell a budapesti pályaudvari postahivatalok közötti konténeres csomagszállítás bevezetését, valamint a nagyobb pályaudvari postahivatalok gépesítésének előkészítését, a tervezés megkezdését. Enyhíteni kellene a budapesti Városház utcai és a Horváth Mihály téri postaszervek túlszűfolttságát.

A vidéki kis postahivatalok és fiókposták fejlesztésére, az ott dolgozók munkakörülményeinek javítására

jelentős összegeket fordított a Posta. A II. ötéves terv időszakában évente átlag 25 épületet vásárolt és összesen mintegy 120 kis postahivatalt épített.

A jelentős előrehaladás ellenére még mindig igen sok kis postahivatal korszerűtlen, szűk és zsúfolt, közülük több egészen ártalmas, nem egy életveszélyes állagú. E körülményi mérlegeivel szükséges, hogy a Posta III. ötéves tervében során irányoztak elő hasonló célokra. A megépítésre tervezett, fontosabb létesítmények a következők: Budapesten 350 férőhelyes munkásszállás, vidéken összesen 650 férőhelyes munkásszállások építése, a budapesti Római-parton korszerű hétégy pihenő és csónakház, az Egressy úti sporttelepen tornacsarnok, vendégszobák, szertár és zenekari próbaterem létesítése, mind Budapesten, mind vidéken több üzemi konyha, étkező, öltöző és zuhanyzó korszerűsítése, bővítése.

Mindezzel messzemenően egyetértünk. Nem tartjuk azonban megnyugtatónak a szociális beruházási és fenntartási munkák jelenlegi előkészítettségét, a már épülő létesítmények készségi fokát, a munkák elhúzódsát.

Több éves szorgalmazásunk és a jóváhagyás ellenére a beruházási programok, illetve a kiviteli tervdokumentációk elkészítése, valamint az építőipari kapacitás biztosítása késsik. Így bizonytalan, hogy az 1967. és az 1968. évben a munkásszállások építése megkezdődik-e.

A Postavezérgazgatóságnak, szakmai szerveknek, de szakszervezetünknek is az eddiginél

sokkal nagyobb figyelmet kell fordítania a szociális, kulturális beruházások előkészítésére, azok határidőre és az előírt minőségben történő, feltétlen kivitelezésére.

A létszámhelyzetről

A Posta létszámhelyzete alapján kielégítő. A VII. kongresszus által javasolt létszámnormák a Posta kidolgozta, a forgalom területén egészében, a műszak területén pedig néhány munkaterületen bevezette. Az eddigi tapasztalatok alapján szükségesnek és hasznosnak tartjuk a létszámnormák bevezetését a többi műszaki, majd az adminisztratív munkakörökben is. Erre kötelez bennünket az a körülmény, hogy a III. ötéves terv számottevő létszámmel nem számol.

Amíg a létszámnormákat a Posta egész területén és minden vonatkozásban érvényesíteni nem lehet, amíg a helyenként megmutatózó létszámtöbbletet nem tudják átcsoportosítani: szükségesnek tartjuk, hogy ezt a körülményt a gazdálkodó

postaszervek és szakszervezeti szervek vegyék figyelembe az anyagi ösztönzésre szánt keretek felhasználásánál, a jutalmak, címek stb. odaítélésénél.

A Posta egyes munkaterületein — elsősorban a fizikai munkakörökben — már most is nehézségeket okoz a megfelelő munkaerő-utánpótlás, a jelentős mértékű munkaerő-vándorlás. Ez a nehézség mindenekelőtt az egyesített és táviratkézbesítő, csomagrakodó, postai építőipari, hálózattartó és hálózatepítő munkakörökben mutatkozik. Ez a körülmény arra figyelmeztet, hogy a postai vezetéssel közösen, gondosan tanulmányozzuk a munkaerő-utánpótlási nehézségek tényleges okait és keressük megoldást a helyzet átmeneti javítására, majd a végleges rendezésére.

A munka termelékenységének állandó növelése

A népgazdasági tervek végrehajtása, a dolgozók életszínvonalának emelése szempontjából eddig is meghatározó szerepe volt a munka termelékenységének állandó növelésének. Ennek megfelelően a végzett munka egyik legfontosabb minőségi mutatója a Posta is a termelékenység alakulása. A szakszervezők és a postás dolgozók eredményes munkáját bizonyítja, hogy a II. ötéves tervben a teljes teljesítményi érték emelkedését közel 75 százalékban a termelékenység, 25 százalékban pedig a létszám növelésével érte el a Posta. A jövőben még inkább a termelékenység növelése lesz a munka eredményességének fő feltétele. Szükségesnek tartjuk, hogy a termelékenység növelése érdekében a munkafe-

gyelem minden irányú és minden szinten történő megszilárdítása, a munkaidő jobb kihasználása, a szükséges és megengedhető munkaintenzitás növelésén túlmenően, ezekkel párhuzamosan olyan szakmai intézkedések is történjenek, amelyek lehetővé teszik a kitűzött célok elérését. A szakszervezők és a postás dolgozók szakszervezeti szervek támogatásával a szakszervezők ilyen irányú intézkedéseit és segítségét elő azok végrehajtását. A termelékenység növelése érdekében szükségesnek tartjuk a postai technológiai előírások további korszerűsítését, a kezelési szabályok következetes egyszerűsítését, a munka- és üzemszervezés javítását, a műszaki fejlesztést, a legnehezebb fizikai és szellemi munkafolyamatok tervszerű gépesítését.

A munkaidőcsökkentésről

A népgazdaságban tervbe vett munkaidőcsökkentés természetesen a Posta egyes munkaterületeinek dolgozóit is érinti. A vonatkozó határozatokban előírt feltételek érvényesítésével és a megjelölt időpontokban a Postán is végre kell hajtani a munkaidőcsök-

kentést. Ez úgy a szakmai, mint a szakszervezeti szervek részéről gondos felmérés és előkészítő munkát igényel.

A Postán elsősorban az ipari, építőipari jellegű munkaterületeken lehetséges és kell a jelenlegi 48 órás

A tervezést segítő munkáról

A küldötték egy csoportja

A jövőben a tervezést segítő munkában az a feladatunk, hogy az eddiginél még hatékonyabban vegyünk részt minden szinten a tervek kialakításában, a Posta fejlesztése legfőbb arányainak meghatározásában.

Szakszervezeti szerveink tervezést segítő tevékenysége igazodjék a párhuzamos szakmai szerv tervezési hatásköréhez.

Rendszeresen tanulmányozzuk, elemizzük a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek, kereseti viszonyainak alakulását és ezek ismeretében alakítsuk ki szakszervezetünk álláspontját a postás dolgozók összességét, vagy egyes rétegeit érintő kérdésekben. A népgazdaság, a Posta erőforrásainak figyelembevételével biztosítsuk ezek megtervezését és megvalósítását.

Az üzemi demokráciáról

A postás dolgozók — hivatásterületükhöz hiven — a Posta és saját hivataluk, üzemi előtt álló feladatok maradéktalan ellátásáért, a szolgáltatások minőségének és kulturáliságának fejlesztéséért, a Posta és a közönség kapcsolatának erősítéséért nagy fokú felelősséget érzünk. A sikerekkel, gondokkal és problémákkal együtt sajátjuknak érzik a Postát.

Bírálják az olyan intézkedéseket, amelyek nem számolnak a postás dolgozók realitási igényeivel, vagy a Postát igénybevevő ügyfelek érdekeit sértik. Ugyanakkor felelősséget érzünk a munkakörműködés, a közérdekű, kezelési előírások maradéktalan végrehajtásán.

Ez a közszellem jellemző egyre inkább a termelési tanácskozásokra, munkaértekezletekre, az üzemi demokráciának legfőbb keretét adó és azt tartalmában is kifejező, azt egyre erősítő helyi fórumokra. A vezetők és a dolgozók mindinkább egyenlő partnerként vesznek részt a tanácskozásokon.

A termelési tanácskozásokon elhangzott panaszok, javaslatok többsége az üzemi és munkaszervezés javítására, a munkát gátló körülmények megszüntetésére, az üzemegészségügyi helyzet javítására irányul. Ezekre a dolgozók általában megfelelő időben kielégítő választ kapnak.

Nem ritka azonban az olyan eset sem, hogy az intézkedés elmaradását a helyi vezetés az igazgatóságra, vagy vezérgazgatóságra hárítja, még olyan esetekben is, amikor az ügy helyi intézkedést igényel. Ez egyes helyi vezetők kényelmességére, felelősségvállalásának, öntevékenységének hiányára mutat.

Összhangban vannak-e eredményeink azokkal az új követelményekkel, amelyek az üzemi demokrácia még teljesebb érvényesülését sürgetik?

Bár a legszélesebb rétegek bevonására megvan a lehetőségünk, mégsem állíthatjuk, hogy az üzemi demokrácia adta összes lehetőséget kiaknáztuk. Sok helyütt még a formalizmus, az eredmények mechanikus értékelése, itt-ott a javaslatok elbátellizálása, vagy elbátellizálása kerül előtérbe. Így módon hátrébb szorul a legfőbb tartal-

lom, amelyet a szervezeti kereteknek szolgálnia kellene: a dolgozók véleményének megszívlelése és hasznosítása.

A múltban ennek sok oka volt. A fő ok nyilvánvalóan a gazdaságirányítás túlzott centralizáltságának tudható be.

A gazdaságirányítás új rendszere azzal, hogy megszünteti a túlzott központosítást, növeli a szakmai szervek önállóságát. Oda összpontosítja a döntési hatáskört, ahol a legjobban élni lehet vele.

Vannak, akik az egyszemélyi felelős vezetés érvényesítését féltik az üzemi demokrácia erősödésétől. Kétségtelen, hogy ez — a Postán különösen — összeütközésbe kerülhet, ha a módszereket helytelenül alkalmazzuk. Helyes értelmezés révén azonban egymást kiegészítő, lendítő erővé válnak.

Az üzemi demokráciának lényeges eleme az is, hogy a dolgozók általános érdekeit és céljait is képviselő, központi akarat hiánytalanul érvényesüljön, hogy az utasításokat felelősséggel végrehajtsák.

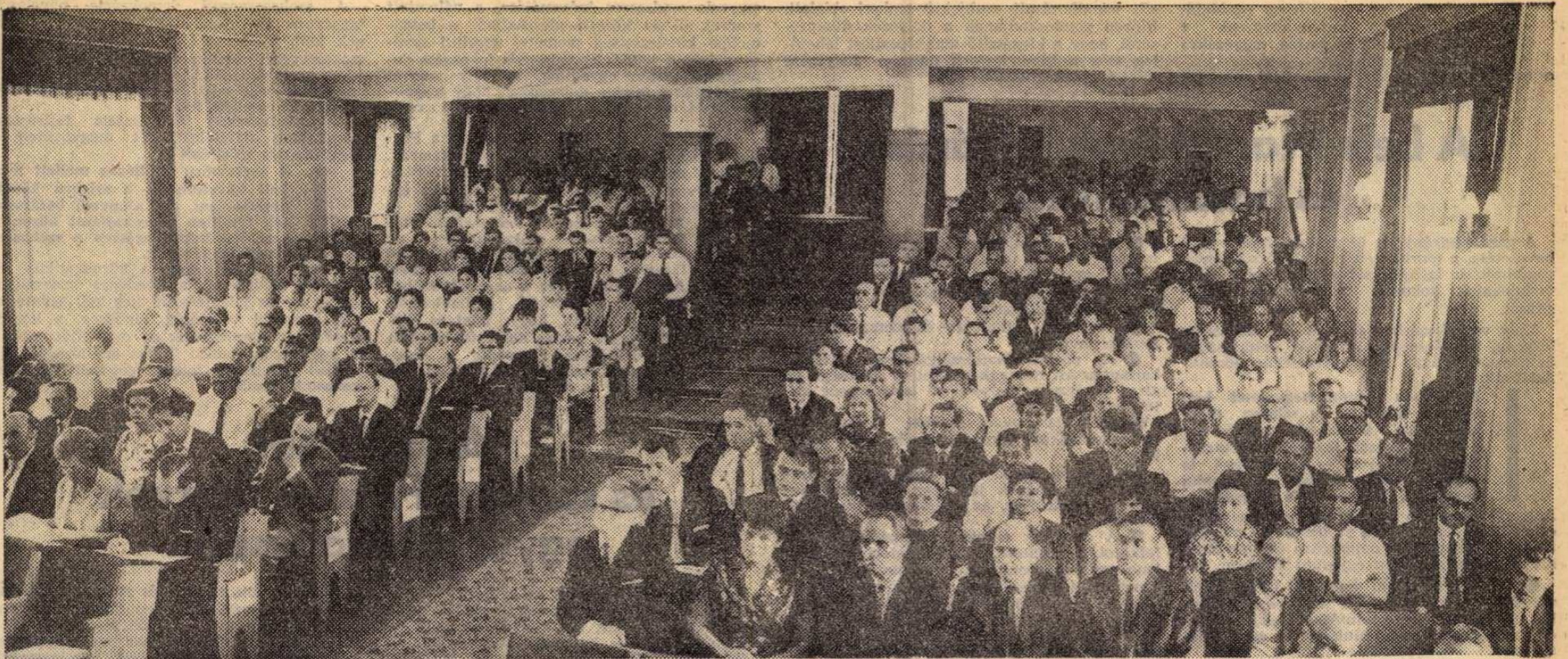
Ez a további eredményesebb előrehaladás fontos feltétele. Az előkészületben levő új Munka Törvénykönyve alapja lesz a közeljövőben megkötendő kollektív szerződésnek, amely részletesen tartalmazni fogja ezekben a vonatkozásokban is a postás dolgozók és vezetők jogait, kötelezségeit, és a dolgozók nevében eljáró szakszervezeti szervek döntési, egyetértési, véleményezési, vétőjogát.

Az üzemi demokrácia erősödése szempontjából nagy jelentőségű, hogy a hivatali, üzemi szakszervezeti szervek társadalmi úton ellenőrizzék a végrehajtást. Ez módot ad szakszervezeti bizottságaink részére, hogy a postás dolgozók nevében realitási véleményi tudjanak mondani a szakszervező tevékenységéről. Meg tudják ítélni azt, hogy szakmai vezető a Postán is csak az legyen, akiben a becsületos postás dolgozók túlnyomó többsége is megbízik.

Az új Munka Törvénykönyve előírásainak gazdálkodó postaszerveknél érvényesítését a kiegészítő kollektív szerződés útján biztosítjuk.

A végrehajtott berendezés és az évenkénti bérfejlesztés következményeként a postás dolgozók átlagkeresete a népgazdaság hasonló területén foglalkoztatott dolgozók átlagkeresetéhez viszonyítva kedvezően alakult.

A népgazdaságban tervbe vett munkaidőcsökkentés természetesen a Posta egyes munkaterületeinek dolgozóit is érinti. A vonatkozó határozatokban előírt feltételek érvényesítésével és a megjelölt időpontokban a Postán is végre kell hajtani a munkaidőcsök-

A KONGRESSZUS KÜLDÖTTEI FIGYELEMMEL HALLGATJÁK A KÖZPONTI VEZETŐSÉG BESZÁMOLÓJÁT

Fotók: Wormser Antal

44 órára csökkenteni a heti munkaidőt. Ezt a feladatot önértékű, a belső tartalékok feltárással úgy kell megoldanunk, hogy a teljesítmények és keresetek ne csökkenjenek. Ezenkívül még ott szükséges és lehetséges a munkaidőt csökkenteni, ahol a havi munkaidő a leghosszabb, a munka a legterheesebb. Azokon a munkaterületeken, ahol a havi munkaidő a 210 órát meghaladja, lehetőleg 210 órára, vagy az általános munkaidőcsökkentés mértékének megfelelően, arányosan kell a havi munkaidőt csökkenteni. Az egészségre ártalmas munkakörökben 1970 végéig be kell fejezni a munkaidőcsökkentést.

Ennek módjait a szakmai vezetéssel együtt ki kell dolgozni.

Szükségesnek tartjuk annak hangsúlyozását, hogy a vonatkozó kormányrendeletben foglaltak alapján figyelembe vegyük a népgazdaságon belüli szakmai, hivatásbeli különbségeket, a Posta sajátos helyzetét és jellegét.

Ez azt jelenti, hogy a Postán egyes munkakörökben — a legjobb szándék ellenére — sem lehetséges a munkaidő csökkentése, bár indokolt lenne. Ezt a körülményt feltétlenül figyelembe véve biztosítani kell, hogy a természetben nem realizálható munkaidőcsökkentést egyéb módon kárpótolják. A szakszervezet részéről emellett arra kell törekednünk, hogy a Postán az átlagosnál magasabb munkaidőben dolgozók száma a feltétlenül szükségesnél nagyobb ne legyen, és számuk fokozatosan csökkenjen. Feltétlenül figyelembe kell vennünk e kérdés mérlegelésénél azt az alapvető körülményt, hogy a Postát igénybevevő felek irányában a szolgáltatások eddigi színvonalát csökkenteni nem lehet. A Posta kevesebbet, vagy rosszabbat a

jövőben semmi esetre sem szolgáltathat. Sőt, alapkövetelmény a postai szolgáltatások minőségének állandó emelése. Ezeknek az elveknek érvényesítése — a munkaidőcsökkentéssel összefüggésben is — becsületbeli kötelességünk.

A heti 44 órás munkaidőt elsősorban az igazgatóságok hálózatépítő üzeménél, a Központi Kábelüzem építő és szerelő főépítésvezetőségénél, csőgyártó részlegénél, a Központi Járműtelep és a Központi Javítóüzem ipari részlegénél, a PÉKÚ-nél, valamint az igazgatósági magasépítési üzemek ipari, építőipari munkaterületein tartjuk lehetségesnek és szükségesnek bevezetni. Az eddigi előzetes felmérések alapján ez a belső tartalékok feltárása útján, a termelékenység 8–9 százalékos növelésével, létszámmel nem nélkül megvalósítható. Megítélésünk szerint ezeken a munkaterületeken a munkaidőcsökkentés gondos előkészítő munkával 1968. július 1-től 1969. december 31-ig fokozatosan bevezethető.

A 210 óránál magasabb havi munkaidő egyes speciális forgalmi munkakörökben és a gépkocsivezetők körében a leggyakoribb. A forgalmi munkaterületeken — többek között — a pályaudvari hivatalok egyes dolgozóit, a mozgópostásokat, levél- és csomagírányítókat és szétosztókat, a rovatolókat, csomagrakodókat érinti a munkaidőcsökkentés. Itt a havi munkaidőt szükségesnek tartjuk 210 órára csökkenteni. A Központi Járműtelepen és az igazgatóságok szállítási üzeménél foglalkoztatott gépkocsivezetők havi munkaidőjét lehetőleg 210 órára, vagy legalábbis az általános munkaidőcsökkentés mértékének megfelelően, arányosan kell leszállítani. Az előkészítő munkákat 1969-ig szükségesnek tartjuk elvégezni és 1970. december 31-ig a munkaidőcsökkentést végrehajtani.

telessége elősegíteni azt is, hogy minél több lehetőség legyen arra, hogy — lehetőleg az eddigieknél nagyobb mértékben — a Posta is építsen lakásokat. A Posta új gazdaságirányítási rendszerben való működése ebben a vonatkozásban se jelentősen visszalépést.

Fontos társadalmi és gazdasági érdek fűződik ahhoz, hogy a postás dolgozók lakáshelyzetének javítására a rendelkezésre álló önerőt is bekapcsoljuk.

A postás dolgozók között számosan vannak olyanok, ak'k megfelelő előtakarékossággal,

anyagi alappal rendelkeznek ahhoz, hogy az OTP által finanszírozott társasházépítési akcióba bevonhatók legyenek.

Örömmel üdvözljük a KPM közelmúltban megjelent utasítását, amely a Postavezérigazgatóság kötelességévé teszi, hogy a dolgozók házáépítését szervezeten segítsék. Ez a helyes és szükséges rendelkezés a jelenlegi rendszer keretén belül a tervezés, hitelbiztosítás, anyagbeszerzés, fuvarozás, építkezés stb. vonatkozásában egyaránt az eddiginél lényegesen hatékonyabb és szervezettebb segítséget biztosít majd.

A munkaverseny-mozgalom hatékonyabbá tételéről

A Posta előtt álló feladatok elősegítésének, a postás dolgozók szocialista tudata fejlődésének egyik legjelentősebb eszköze volt és lesz a jövőben is a szocialista munkaversenyben való tömeges részvétel.

A dolgozók részéről a Posta előtt álló feladatok végrehajtásának segítése — a szocialista munkaverseny keretében — tudatossá, tömegessé, a szakszervezeti szervek részéről pedig egyre hatékonyabbá vált. Javult az együttműködés, az összehangolt tevékenység a szakszervezeti szervek, a szakvezetők és a KISZ-szervezetek között.

A Posta területén folyó szocialista munkaverseny a szocialista brigádok kezdeményezésével új vonásokkal gazdagodott. Évről évre egyre több postaszerv és külső vállalat kötött szocialista együttműködési szerződést a kapcsolódó munkák, közös feladatok határidőre, vagy határidő előtti elvégzésére. Ennek köszönhető, hogy mind Budapesten, mind vidéken a távbeszélő-központok többségének építése és bővítése határidőre, illetve határidő előtt megvalósult, s az, hogy a több évtized óta nagyobb postai beruházásoknál biztosítani tudják az évről évre meghatározott készütségi fokot.

Jelentős a szerepük a működő komplex brigádoknak, amelyek különösen eredményesen dolgoznak a MÁV-Posta, AKÖV-Posta, valamint a BHG-Posta területén. Új és üdvözlendő vonása a Postán a munkaversenymozgalomnak, hogy az irányító és végrehajtó szolgálatban dolgozó értelmiségiek, műszakiak, ügyintézők, munkairányítók közül egyre többen kapcsolódnak be a szocialista brigádmozgalomba. A műszaki-értelmiségi dolgozók e helyes kezdeményezése a jövőben az eddiginél sokkal hatékonyabb támogatást érdemel.

A továbbiakban az a cél, hogy verseny-szervező munkánkban még inkább mindenütt

megfelelő helyre kerüljön a munkaverseny-célkitűzések konkrét meghatározása, a gazdaságosság, eredményesség feltétlen biztosítása, a postai szolgáltatások minőségének, kulturáltságának javítása, a beru-

házásoknak — az előirtak szerint — határidőre, vagy határidő előtti teljesítése, a közönség panaszmentes kiszolgálása.

Ezek azok a legközérdekűbb célok, amelyeket a jubileumi munkaverseny keretében realizálnunk kell.

A gazdaságirányítás új rendszeréhez felül kell vizsgálnunk és módosítanunk a munkaverseny-mozgalom irányításának, a különböző címek, jutalmak odaítélésének eddigi rendszerét.

Milyen lényegesebb változásokat tartunk szükségesnek?

Eddigi tapasztalataink azt igazolják, hogy a középirányító és önálló gazdálkodó postaszervek, valamint a párhuzamos területeken működő szakszervezeti középszervek és szakszervezeti bizottságok hatásköre e vonatkozásban is tovább növelhető.

A jövőben elegendő az, ha központilag csak néhány legfontosabb útmutatást adunk a középirányító postai és szakszervezeti szervek részére. A konkrét feladatok ismeretében határozzák meg ők a munkaverseny-célkitűzéseket.

Szükségesnek tartjuk annak érvényesítését, hogy a jövőben a kitüntetések, jutalmak odaítélését elsősorban előre meghatározott cél-feladatok végrehajtásához kössük.

Megfontolandónak tartjuk azt is, hogy szükséges-e továbbra is fenntartani a kiváló dolgozó kitüntetés okleveles és jelvényes fokozatát. Semmi sem indokolja azt, hogy központilag szabályozzuk, hogy az egyes középirányító és önálló gazdálkodást folytató postaszervek — az illetékes szakszervezeti szervekkel egyetértésben — évente hány kiváló dolgozó kitüntetését adományozhatnak.

Egyetértünk az olyan irányú elgondolásokkal, hogy a jelenlegi élüzem cím helyett a kiváló postaszerv címet rendszerezítsék és a cím elnyerésére pályázatot írjanak ki a felsőbb szervek. Ugyanígy reális az a feltétel is, hogy a jövőben az MT-SZOT Vörös Vándorzású kitüntetés csak olyan szervek kaphassák meg, amelyek előzőleg már több éven át elnyerték a kiváló postaszerv (élüzem) címet.

Szakszervezetünk részére ebben az összefüggésben egyik fontos feladat az, hogy szorgalmazzuk és elősegítsük a Posta fokozatos műszaki fejlődését, automatizálását, félautomatizálását, gépesítését. Másrészt, hogy a szak-

A szakszervezeti választásokon felvetett problémákról

Szólni kívánunk azokról a problémákról, amelyek elsősorban a vidéki, bizonyos vonatkozásban a budapesti kishivatali dolgozókat foglalkoztatják. Ezeket részben időszerűnek tartjuk, részben pedig a Posta műszaki fejlődésével szoros összefüggésben, és ahhoz időzítetten, fokozatosan tartjuk megoldhatónak.

Központi vezetőségünk egyetértett a kishivatali dolgozóknak a munkaruha-ellátás és juttatás jelenlegi rendszerét és annak a reális lehetőségeinek és a jelenlegi követelményeknek megfelelő javítását.

A Postavezérigazgatóságnak javaslatot tettünk — figyelembe véve a takarításra fordított munkaidőt és a tisztítószerek beszerzési árát — az eddigi takarítási átalány 50 százalékos felemelésére. A szükséges felmérések után a probléma megnyugtató rendezése várható.

Nem tartjuk időszerűnek és kivitelezhetőnek a kishivatali dolgozóknak a hivatalok nyitvatartási idejének csökkentésére, vagy módosítására vonatkozó kéréseit.

A hírközlés maradéktalan fenntartása fontos népgazdasági, tehát állami és társadalmi érdek, a lakosság részéről jogos igény. A kishivatalok nyitvatartási idejének csökkentése, a telefonszolgálat korlátozása szoros függvénye a Posta műszaki fejlesztésének, a vidéki távbeszélő góckörzetek kialakításának, az automatizálásnak. Szakszervezetünk azon van, hogy ezért a szakmai vezetésnél szorgalmazza, sürgesse a vidéki távközlés műszaki fejlesztését. Állandóan ébren tartjuk ezt a problémát. Kezdeményezéseinkkel

azon leszünk, hogy a Posta olyan intézkedéseket tegyen, amelyek bevezetésével a kishivatali dolgozók-nak fokozatosan egyre több szabad időt lehet biztosítani.

A munkaruha-ellátásban részesülő dolgozók részéről egyre több jogos panasz hangzik el a munkaruha minőségi romlásával kap-

csolatban. Kifogásolják, hogy egyes ruhafélések évről évre egyre gyengébb minőségűek. A kihordási idő változatlan, a minőség pedig romlik. A korai elhasználódás miatt nem nyújtanak megfelelő védelmet a munkával járó szennyeződés és az időjárás viszonyai ellen.

Szükségesnek tartjuk a Postával közösen felülvizsgálni a munkaruha-ellátás és juttatás jelenlegi rendszerét és annak a reális lehetőségeinek és a jelenlegi követelményeknek megfelelő javítását.

E felülvizsgálatról függetlenül is javasoljuk a Postavezérigazgatóságnak, hogy rendszereztesse a jelenleginél korszerűbb, szintetikus műanyagszálakkal készült jobb minőségű munkaruhákat.

Különösen a kerékpáros és motorkerékpáros kézbesítők körében általános a panasz az egyenruha öltönnel járó nadrágellátással kapcsolatban. A fokozottabb igénybevétel és az egyre romló minőség miatt nem tartják reálisnak a jelenlegi kihordási időt.

Elsősorban a Posta gépkocsivezetői — de egyre inkább a kézbesítők körében is — igénylik az egyenruha öltöny zubbonyfazonjának megváltoztatását. Javasoltuk, hogy a Posta keressen megoldást a korszerű, a mai ízlésnek megfelelő — más intézmények által is rendszeresített — egyenruha fazonok kialakítására.

A postás dolgozók lakáshelyzetének javítására megköveteli:

a helyi tanácsi lakáselosztás társadalmi ellenőrzésével is biztosítsuk, hogy a postás dolgozók részvétele arányos és igazságos legyen.

Ez elsősorban a helyi szakmai és szakszervezeti szervek közös feladata. Ennek helyi elmulasztását központi segítséggel pótolni nem lehet.

Ezzel párhuzamosan szakszervezetünk kö-

Az újtómozgalomról és a műszaki fejlesztésről

Nem lehetünk elégedettek az újtómozgalom eddigi eredményeivel. Időszakos erőfeszítéseink ellenére a beadott újtások száma évről évre stagnál. Ezért semmi esetre sem hibáztathatjuk a postás dolgozókat, a postás újtókat.

Az újtómozgalom ellanyhulásáért elsősorban mi és a szakvezetők vagyunk a felelősek.

A tervezett műszaki fejlesztés automatizálás, gépesítés egyes területeken a jövőben jelentős mértékben meg fogja változtatni a Posta jelenlegi struktúráját, a berendezések

üzemeltetési és javítási rendszerét. Mindez hatni fog a területeken foglalkoztatott postás dolgozókra elsősorban úgy, hogy lényegesen javulnak a jelenlegi munkakörülményeik, másrészt új követelményeket is támaszt az egyes dolgozókkal és kollektívák-kal szemben.

Szakszervezetünk részére ebben az összefüggésben egyik fontos feladat az, hogy

szorgalmazzuk és elősegítsük a Posta fokozatos műszaki fejlődését, automatizálását, félautomatizálását, gépesítését. Másrészt, hogy a szak-

mal vezetéssel együttesen egyidejűleg gondosan tanulmányozzuk a változásoknak a postás dolgozókra gyakorolt hatását, a műszaki intézkedések munkaügyi, oktatási

A belső tartalékok feltárása és hasznosítása

A gazdaságirányítás új rendszerének postai bevezetése, a tervbe vett munkaidőcsökkentés végrehajtása igényli, sőt megköveteli a belső tartalékaink fokozott feltárását és hasznosítását.

Mely vonatkozásban vannak jelentős tartalékaink, lehetőségeink, amelyek feltárásával és hasznosításával meggyorsíthatjuk előrehaladásunkat?

Elsősorban a munkafegyelmet kell mind területen és szinten megmunkálni. A szakmai vezetékek, de a szakszervezeti szervek következetes magatartása és intézkedései is adnak tápot, segítséket a munka szocialista módon való végzését.

A gyakorlatban is igazolják, hogy a helyesen értelmezett fegyelmet: a szolgálati és munkafegyelmet betartása a dolgozókat és vezetőket, kis és nagy ügyekben egyaránt kötelezi.

Jelentős, ki nem használt tartalékaink vannak a következő főbb területeken: munka- és üzemszervezési intézkedések, kezelés-egyszerűsítések, az adminisztráció csökkentése.

stb. vonatkozásait, szubjektív-emberi oldalait. Időben gondoskodjanak a dolgozók átképzéséről, hogy a kiegészítő szakképzést lehetőleg még a berendezések üzembe helyezése előtt megszerezhesék.

● A létszámnormák kidolgozása és alkalmazása a posta valamennyi munkaterületén.

● A meglévő gépek, berendezések jobb kihasználása, jóságfokuk növelése, zavaridőtartamuk csökkentése.

● Az anyag-, alkatrész- és szerszámmellátás további javítása.

● A postai javítószolgálatban javítási, karbantartási munkák megfelelő minőségű és gyors elvégzése, a postai fő tevékenység hatékonyabb segítése.

● A gazdaságosság további javítása, a szolgáltatásokkal járó költségek reális csökkentése.

● A postai beruházási, karbantartási munkák előkészítésének javítása, azok kivitelezésének határidőre, az előírtaknak megfelelő teljesítése.

● A dolgozók alkotó kezdeményezéseinek felkarolása, segítése. Mindenekelőtt a szocialista munkaverseny, az újtómozgalom, az üzemi és szakszervezeti demokrácia fejlesztésével, a jó munka alapján adományozható jutalmak, címek közérdekű és helyes odaítélésével, a dolgozó aktív szerepének növelésével.

szervek rendszeres informálása, a választott szervek ülései közötti időszakban a beszámolókat kötelezettség személy szerint értenyítésére, a jelölés és választás fokozatos demokratizálódása egyedileg, személy szerint is érdeklített teszi a dolgozókat, hogy a szakszervezet munkájában érdemes legyen részt venni.

A legutóbbi választások alkalmával a Posta létrejött új szakszervezeti központosítók, a Posta sajátos helyzetét figyelembe véve a szakszervezeti demokrácia eddigénél jobb érvényesítését és fejlesztését teszik lehetővé.

A szakszervezeti demokrácia továbbfejlesztése nyilvánvalóan az eddigieknél több munkát és nagyobb fáradságot jelent majd részünkre. A több munka és a nagyobb erőbefektetés feltétlenül gyümölcsözők azonban abban, hogy nőni és erősödni fog a postás dolgozók bizalma és érdeklődése. Ez pedig a szakszervezeti munka egyik legfőbb értékmérője és nyeresége.

A szakszervezeti demokrácia növelését, tagságunk szociális, kulturális szükségleteinek jobb kielégítését, a még eredményesebb szakszervezeti munka feltételeit teszi lehetővé az az intézkedés is, hogy 1968. január 1-től az alapszervek tagdíjbevételét részesedését 50 százalékra emeljék fel.

A szakszervezeti demokrácia fejlesztése egyidejűleg feltételezi, sőt megköveteli a centralizmus erősítését is.

A széleskörű önállóság mellett meg kell követelnünk a szigorú következetességet, az alapvető határokat feltétlenül végrehajtását központi vezetésünkkel egészen a szakszervezeti csoportokig.

A szakszervezeti munka bürokratikus és formális módszereit, a felesleges értekezleteket és írásos jelentéseket meg kell szüntetni.

A központi vezetés, elnökség, a központi szervek és alapszervezetek munkáját jobban el kell határolnunk. Teljes önállóságot, de egyben ugyanilyen felelősséget kell hogy biztosítsunk részünkre.

A szakmai és szakszervezeti szervek együttműködéséről

Központi vezetésünk és elnökségünk — a KPM-mel és a Postavezérigazgatósággal a közelmúltban kötött közös megállapodást figyelembe véve — határozza meg a legfőbb feladatokat, beleértve a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek fejlesztésével kapcsolatos igényeket is. Ez a megállapodás szolgáljon alapul a szakszervezeti központosítók és a párhuzamos szakmai szervek között kötendő együttműködési megállapodásokhoz is.

A Posta új gazdaságirányítási rendszerében sorra kerül a szakmai szervek hatáskörének felülvizsgálata és bővítése. Elengedhetetlenül szükséges, hogy a párhuzamos szakszervezeti szervek hatáskörét ennek megfelelően alakítsuk ki. Ez a munka folyamatosan van. Az új működési szabályzatok a közeljövőben elkészülnek.

Az előttünk álló tennivalók még inkább igénylik, sőt megkövetelik, hogy az új mechanizmus összes szervei a vezetés minden szintjén még inkább törekedjenek erőfeszítéseik összehangolására. A közös feladatok sikeres végrehajtásának biztosítása érdekében egyetesség és egyidejűleg sajátos szerepeköröknek, funkcióknak megfelelően határozzák is el konkrét feladataikat.

Szakszervezeti szerveink elsősorban saját feladataik ellátásáért érezzenek nagy fokú felelősséget és mindenképp azok végrehajtását biztosítsák.

A területi bizottságok és szakszervezeti tanácsok létrehozásával központi vezetésünknek elsősorban az a cél volt, hogy a Posta középfokú igazgatási szervei mellett megfelelő hatáskörű szakszervezeti központosítók dolgozzanak. A területi bizottságok és a szakszervezeti tanácsok létrejöttével a megfelelő szervezeti feltételek tehát rendelkezésre állnak. A postás dolgozók nagyobb mértékű részvételére a szakszervezeti életben, a szakmai irányításban az eddigiekkel lényegesen jobb, több lehetőség lesz.

Új szakszervezeti központosítók az üzemi és szakszervezeti demokrácia érvényesítésére is jobb és több lehetőséget adnak. A szakszervezeti tanácsok a hozzájuk tartozó alapszervezetek megfelelő képviselőivel lehetővé teszik, hogy a döntések és a tájékoztatás egyaránt az arra illetékes, érdekelt tagság bevonásával történjenek meg.

A területi bizottságok függetlenített tisztviselői a választott szervek megbízásából helyükön, a megyeszékhelyeken maradnak. Nemcsak a szükséges, de lehetséges is meglesz tehát, hogy a volt megyebizottságok társadalmi tisztviselői maradjak nélkül bevonják az új területi bizottságok által meghatározott feladatokat végrehajtásába.

Az a koncepció, amely az új szakszervezeti központosítók létrehozásánál érvényesül, központi vezetésünk megítélése szerint helyes. Ha jól dolgozunk, viszonylag csekély bizonytalansági tényezővel kell számolnunk.

Az alapszervezeti munka jelentősége

Munkánk továbbfejlesztésének feltétele, sőt kulcskérdése az alapszervezeti munka színvonalának javítása. A következő időszakban erre az eddigiekkel jobb lehetőségünk, de nagyobb szükségünk is lesz.

Alapszervezeteink akkor dolgoznak jól, ha a megoldandó fontosabb kérdések eldöntése előtt kellőképpen tájékoztatják a tagságot, a tisztviselőket és a bizalmiakat. Nemcsak kikérjük, de figyelembe is vesszük véleményüket.

Alapszervezeteink tagsága érezze ténylegesen magáénak szakszervezetünket, lássa a helyi és központi feladatok összefüggéseit,

legyen meggyőződve a maga munkájának fontosságáról és cselekvően vegye ki részét a tennivalókból.

Az új alapszabálynak megfelelően növelnünk kell tehát a szervezett dolgozók meghatározó szerepét szakszervezetünk egész tevékenységében. Ahhoz, hogy alapszervezeteink jól éljenek a megnövekedett lehetőségekkel, elengedhetetlenül szükséges viszont, hogy a felsőbb szervek már az előkészítő munkában: az alapszervezeti vezetőségi ülések, taggyűlések munkájának megszervezéséhez is az eddigénél hatékonyabb, nagyobb személyes, helyszíni segítséget adjanak.

Köszönet a tisztviselőknek

A beszámolási időszak eredményeinek elérésében, a Posta munkájának segítésében, a postás dolgozók ügyeinek intézésében szakszervezetünk tisztviselői áldozatos, nehéz munkát végeztek. Fáradhatatlanul és eredményesen tevékenykedtek a feladatok megvalósításáért.

A központi vezetés nevében hálátan köszönöm tevékenységüket. Kérem őket, s velük együtt szakszervezetünk egész tagságát, hogy a VIII. kongresszus határozatainak végrehajtásáért továbbra is aktívan tevékenykedjenek a Posta, a postás dolgozók és szocialista hazánk érdekében.

A Postások Szakszervezete tevékenysége szakszervezetünk megalapítása óta, tehát az elmúlt két évtized folyamán, következetesen szilárdított a postás dolgozóknak a munkáshatalomhoz való feltétlen hűségét és ragaszkodását. Feladatunk a jövőben is erősítése és hűségese megőrzése mindannak, ami pártunk politikájának megvalósítását eredményezi.

A központi vezetés nevében kérem a tisztelt kongresszust, vitassa meg az írásos jelentést, a szóbeli beszámolót és a határozati javaslatot. Értékelje a központi vezetésnek a beszámolási időszakban végzett munkáját, hagyja jóvá és erősítse meg a központi vezetés által előterjesztett feladatokat.

A központi számvizsgáló bizottság jelenti

Bayer Zoltán, a központi számvizsgáló bizottság elnöke szóbeli kiegészítést mondott a küldötteknek már előre kiadott írásos jelentéshez. A jelentésben a szakszervezet gazdasági és pénzügyi helyzetét értékelték. A négy év alatt szerzett tapasztalatok alapján a kongresszus tudomást szerzett arról, hogy a pénzügyi apparátus gazdálkodása — a központi vezetés és az elnökség hatékony irányításával, segítségével — a szakértelem, a tervszerűség, a takarékoskodás volt a jellemző. Érvényesült a beszámolási időszakban a politikai és a pénzügyi munka összhangja, a pénzügyi akadályok miatt egyetlen feladat végrehajtása sem maradt el. Ehhez az eredményhez

hozzájárult a Budapesti Bizottság, a megyebizottságok, a szakszervezeti bizottságok lelkiismeretes tevékenysége is. Utalt arra, hogy a VII. kongresszus feladatát szabta a gazdasági és pénzügyi fegyelmet következetes megszilárdítását. Ez megtörtént! Utalt az elmúlt időszakban lezajlott 14 célvizsgálatra, a központi bizottság 42 alkalommal, a Központi Művelődési Házban, a Balatonalmádi postás üdülőben évenként egyszer tartottak vizsgálatot. Ugyane célból 25 alapszervezetnél 32 ízben voltak.

Hangsúlyozta, hogy a központi költségvetésének fő összege fokozatosan emelkedő irányzatú, s a tényleges bevételek 1966-ban,

A megnövekedett érdekvédelmi feladatokról

Szakszervezetünk érdekvédelmi munkájának a jövőben az eddigénél lényegesen változottabb karaktere, nagyobb hatékonysága kell hogy legyen.

Az új mechanizmus körülményei között a szakszervezet megerősödött és kiteljesedett érdekvédelmi tevékenysége társadalmunk egyik fő garanciája arra, hogy a végrehajtás kisebb-nagyobb esetleges torzulásai időben megelőzhetőek legyenek.

A hatékonyabb érdekvédelmi munka feltétele, hogy szakszervezetünk érzékenyen, de reálisan figyeljen fel a postás dolgozók problémáira, bátran és következetesen keresse a megoldás lehetőségét. Ha szükséges, őszintén tárja fel és értesse meg azokat az okokat is, amelyek egy-egy probléma megoldását nem teszik lehetővé.

A postás dolgozók kisebb-nagyobb problémáinak zöme azonban korántsem az országos szervek állásfoglalásainak függvénye, nem az általános érvényű rendelkezések elvi megváltoztatását, milliós vagy százezres forintos nagyságrendű pénzügyi eszközöket igényli elsősorban. A problémák többsége nem emiatt akad el.

A postás dolgozók panasza, elégedetlensége az elforduló esetek többségében — helyi, vagy központi — szubjektív hiányosságokhoz, nemtörődömséghez, tunyasághoz vezethető vissza. Ezt igazolják az üzemi munka-feltételekkel kapcsolatos panaszok, a munkáslevelek, a munkaügyi döntőbizottságokhoz kerülő ügyek egyaránt.

Az anyagi ösztönzés és a tudatformálás egysége

Az új gazdaságirányítási rendszerben a közgazdasági eszközök és módszerek meghatározó jelentőségűek lesznek.

De vajon ezt a változást úgy kell-e értelmeznünk, hogy a gazdasági és emberi tevékenység kizárólagos mozgatójává az anyagi érdek válik? Vajon az a tudatos emberi közreműködés, amely szocializmust építő társadalmunk mintegy két évtizedes fejlődésében olyan sok történelmi eredményt bontakoztatott ki, most veszít jelentőségéből, leszűkül és elsorvad?

Az a fellendülés, amelyet az új gazdaságirányítási rendszertől igénylünk, csakis az érdek és az öntudat helyes összhangján alapulhat. Ez határozza meg tehát szakszervezetünk politikai munkájának egyik legfőbb célját: az érdek és az öntudat helyes összhangjának megteremtését,

az anyagi ösztönzés és a szocialista tudatra nevelés egyidejű alkalmazását.

A postás dolgozók tudatos közreműködésére, kezdeményezésére és áldozatkészségére

a továbbiakban még jobban építenünk kell.

Ez ad még fokozottabb jelentőséget szakszervezetünk politikai nevelőmunkájának, amelynek lényege, hogy segítse a postás dolgozókat felismerni az adott út követelményeinek színvonalát. Segítse megérteni szerepüket és feladatukat, továbbfejlesztési szocialista magatartásukat. Politikai nevelőmunkánk nem indulhat ki másból, mint abból, hogy a szocializmus építésének központi alakja, fő szereplője az új mechanizmusban is a dolgozó ember. Tudatos közreműködésükkel személyes érdekükben épül a szocializmus.

Szakszervezetünk eddig is felelősséget érzett a munkáshatalom gazdasági és politikai erősítéséért. Felelősen vettük ki részünket a munkából is.

Az új gazdaságirányítási rendszer azonban sok tekintetben új helyzetet teremt. Új módon veti fel szakszervezetünk felelősségét is. A társadalmi igényeknek megfelelően azt várják a szakszervezetektől, hogy önállóan, a dolgozókat, a szakszervezet sajátos szemszögéből ítéljék meg a dolgokat és így foglaljanak állást a soron levő kérdésekben.

dolgozók legnagyobb tömegszervezetére, a szakszervezetekre is. S ha ennek felismerése és alkalmazása hasznos a társadalmi tevékenység minden területén, mennyire szükséges és hasznos, hogy a szakszervezetek, kommunizmus iskolái, a szocialista demokrácia helyes értelmezésével és továbbfejlesztésével is példáját adják annak, hogy mi rendszerünk a dolgozók részére a demokrácia maximumát jelenti.

A szakszervezeti demokrácia minden irányú, következetes fejlesztése: döntés előtt a tagság véleményének kikérése, a választott

1963-hoz viszonyítva mintegy 15 százalékkal növekedtek. Utalt arra, hogy bizonyos eltérést tapasztaltak egyes megyebizottságoknál a szervezethez, tagdíjmorál stb. területén. Javasolta: vizsgálják meg az eltérés okait, mert ezzel a módszerrel lehet a gazdasági, pénzügyi munka színvonalát növelni. A mérlegbeszámolókat a bizottság rendben találta. Mindezek ellenére a bizottság munkájára nem az elégedettség a jellemző. Hangsúlyoz-

ta, hogy a szakszervezeti oktatást a számvizsgáló bizottsági tagokra is ki kell terjeszteni, hiszen az alapszervezetek tagdíjbevételei részesedése 1968-tól a jelenlegi 35 százalék helyett 50 százalék lesz, s e változás nagyobb hozzáértést és felelősséget tesz szükségessé. Végül megköszönte mindazoknak a szerveknek, szakszervezeti tisztségviselőknek azt a nagy segítséget, amelyet a számvizsgáló bizottság munkájához nyújtottak.

A VITA

A Központi Vezetőség és a Számvizsgáló Bizottság szóbeli beszámolóját követően számosan vettek részt a vitában. A szónoki emelvényről sok hasznos javaslat, figyelemre méltó bírálat hangzott el mind a szakszervezeti mozgalmat, mind a szakmai munkát illetően. A kongresszuson megválasztott Központi Vezetőségnek, illetve Elnökségnek lesz a feladata, hogy a jövőben a munka hatékonysága érdekében hasznosítsa a javaslatokat.

Felelősség a dolgozók egészségéért

BENKE GÉZÁNE, a Helyközi Távfeszítő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsának küldötte kapott elsőként szót. Utalt a Központi Vezetőség írásos jelentésére, arra, hogy a táppénzszámlák — az évenkénti fokozatos emelkedés folytán — az elmúlt évben megközelítették a 4 százalékos szintet. Szerinte ez az emelkedés megállítható, de ehhez az szükséges, hogy mind a szakszervezet, mind a szakszervezeti tisztségviselők törekedjenek a

munkakörülmények javítására, az egészségre ártalmas munkahelyek csökkentésére. Hangsúlyozta, hogy a táppénzszámlák csökkentését nem szabad mindenáron adminisztratív intézkedésekkel, erőszakosan megoldani. Megemlítette: a Szociális Hivatalban és a Központi Hírlap Irodában, vagy a Helyközi Távfeszítő Igazgatóságban a létszámnak mintegy 80—90 százaléka nő, a munkahelyek zsúfoltak, ebből kifolyólag sok az idegrendszeri megbetegedés is. A postaszervek egy része e jelenségeknek nem tulajdonított kellő fontosságot, csak éppen regisztrálta a táppénzszámlák alakulását.

Számon kell kérni a szakmai vezetőktől a postás dolgozók egészségügyi helyzetét, s erre elsősorban a Vezérigazgatóság és a különböző szintű szakmai és szakszervezeti szervek vezetői az illetékesek. Ezzel párhuzamosan a dolgozók körében fokozni kell az egészségügyi felvilágosítást, nevelő munkát is a sajátos posztai megbetegedések leküzdése, megelőzése érdekében.

További erőfeszítéseket a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására

SOMOSKÓI GÁBOR, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a SZOT titkára üdvözölte a kongresszust. Kijelentette, hogy az előterjesztett dokumentumokkal, az írásos jelentéssel, a határozattervezettel, a szóbeli beszámolóval egyetért, mert azok figyelembe vették a Postások Szakszervezete alapszervi választásain felmerült problémákat, a Magyar Szakszervezetek XXI. Kongresszusának irányutató határozatait, s ezeket eredményesen alkalmazták a postás dolgozók sajátos körülményeire. Utalt arra, hogy a kongresszus időszakában a postás dolgozók az egész lakossággal együtt ünneplik a Magyar Posta függetlenné válásának 100 éves évfordulóját és az ország lakossága szeretettel, megbecsüléssel gondol a postásokra.

— Azt kérjük, hogy közös erővel, egymást segítve törekedjenek a Posta munkájának gyorsabb fejlesztésére, a szakszervezet is tegyen további erőfeszítéseket a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására — hangsúlyozta **Somoskői Gábor**. Beszélte arról is, hogy a szakszervezetek társadalmi szerepe, súlya, jelentősége megnőtt. Nagy társadalmi és osztálycéljaink elérésében eddig is társadalmi igényt elégítettek ki. A további fejlődés viszont követeli:

a vezető szervek — fent és lent is — az eddigieknél jobb, célravezetőbb munkamódszerekkel végzett feladatokat. Az új gazdasági mechanizmus előkészítésének szakaszában és végrehajtásában nagyon fontos ez a követelmény.

Még hatékonyabb munkára, több kezdeményezésre, nagyobb önállóságra, felelősségre van szükség, s ilyen módon valamennyiünk számára jobb élet- és munkakörülmények feltételei teremthetnek meg.

— A szakszervezetnek továbbra is két fő irányban kell munkáját végeznie. Teljes erővel támogatnia kell — és támogatjuk is — a szocialista rendszerünk, a munkáshatalom gazdasági, politikai, kulturális erősítését. Másrészt a szakszervezet teljes erővel védi a dolgozók érdekeit, a szakszervezeti tagság érdekeit, a törvényben biztosított jogaik érvényesítését. A dolgozók nagyobb lehetőséget kap a sajátos szakmai, mindennapi ér-

ben a munkakörülmények nem megfelelőek, egészségtelenek. Az ilyen állapotokat nem tűrheti a szakszervezet! Sürgősen közös megoldást kell keresni a helyzet megváltoztatására!

Az önk területén is előfordul — mondotta **Somoskői** —, hogy a kisebb-nagyobb beruházások megvalósítása során gyakran szenved kétséget a szociális, egészségügyi, munkavédelmi berendezések építése. Ezen is változtatni kell a jövőben.

Majd arról beszélt, hogy a gazdasági mechanizmus reformjának végrehajtásában, ha nem is alapvető, de kisebb mértékű ellentmondások merülhetnek fel a gazdasági vezetők és a szakszervezet között. A feladat: feltárni ezeket az ellentmondásokat, konfliktusokat és a gazdasági vezetőkkel együtt keresni a megoldást.

Előfordulhat azonban olyan eset is, hogy egyes gazdasági vezetők intézkedései sértik a dolgozókat védő törvényeket. Ilyen esetekben a szakszervezetek joga az intézkedés felfüggesztése, vétő bejelentése annak érdekében, hogy a felsőbb szervek az adott vitás kérdést megvizsgálva, megfelelően döntsének.

Fontosnak tartotta továbbá az alapszervezetek munkájának fejlesztését, ami kulcskérdése az egész szakszervezeti mozgalomnak. A szakszervezeti demokrácia fejlesztése a jövőben a dolgozók kezdeményezésének, az új társadalmi munkafarmaknak, a szocialista munkaverseny további kibontakozásának nagy forrása lehet.

Nagy műszaki fejlődés előtt áll a Posta

Dr. Csánádi György, közlekedés- és postaügyi miniszter

— A magyar kormány, a KPM nevében üdvözlöm a kongresszust, a küldötteket és önkön keresztül a Magyar Posta minden dolgozóját. — E szavakkal kezdte hozzászólását **Dr. Csánádi György** közlekedés- és postaügyi miniszter. Szólt a Magyar Posta centenáriumáról, arról, hogy ennek az évszázadnak a fejlődés szempontjából különösen a felszabadulás óta eltelt 22 év ad nagy jelentőséget. Részletesen beszélt a Posta közeli és távoli jövőbeni fejlesztésének kérdéseiről. Többek között megemlítette, hogy amíg az elmúlt rendszerben csak kivételes emberek rendelkeztek telefonnal, addig ma már minden dolgozó természetes igénye a telefon. A nagy kereslet okozza, hogy ma hiánycikk a telefon. A Posta arra törekszik, hogy maximálisan kielégítse a távfeszítő iránt jelentkező igényeket, s az egész or-

szágban biztosítani tudja a zavartalan rádió- és televízióvételt.

Befejezésül hangsúlyozta a miniszter, hogy örömdetesen meggyorsult a Posta modernizálása, automatizálása, silyenkor a dolgozók körében jogosan felmerül az agyaló:

ha mindent automatizálunk, mi lesz a postás dolgozókkal? Erre nyugodtan azt mondhatjuk: bármilyen modern postát, modern hírközlést építünk, valósítani meg, annak zavartalan működését csak úgy tudjuk elképzelni, ha a lelke továbbra is a postás dolgozó marad.

Bármilyen modern és automatizált intézmény legyen is a Posta, alapja a jól képzett postás dolgozó tervszerű, fegyelmezt és lelkiismeretes munkája kell hogy legyen.

Sor került a mandátumvizsgáló bizottság elnökeinek, ME-

SZÁROS JÓZSEFNÉNEK jelentésére, amely szerint a Központi Vezetőség határozata értelmében a középszervi küldött-értekezleteken 191 küldöttet választottak meg, akikből 183 megjelent a kongresszuson, a távolmaradók betegsége, vagy egyéb halaszthatatlan ügy miatt nem tudtak megjelenni. Megállapította, hogy a megválasztott küldöttek 98,5 százaléka megjelent, s így a kongresszus határozatképes. Utalt az összetételre, a szakképzettségre, a vidék és főváros küldötteinek arányaira, arra, hogy a küldöttek a Posta dolgozóinak minden rétegét képviselik.

A mandátumvizsgáló bizottság jelentését a kongresszus elfogadta.

Az utánpótlásról

POCSAI GYULA, a debreceni Területi Bizottság küldötte

A műszaki átszervezéssel nem csökkent a bürokrácia

BÁNSÁGI ISTVÁN, a pécsi Területi Bizottság küldötte felszólalásában a műszaki végrehajtószolgálat átszervezéséről beszélt. Hangsúlyozta, hogy a körzetmesteri rendszer bevezetése a hozzá fűzött reményeket, így nagyobb lehetőség nyílt a technika hatásosabb alkalmazására. Elismerte, hogy a motorkerékpárok a korábbi kerékpárközlekedéshöz viszonyítva fejlődést jelentenek, de télen az utakon motorkerékpárral nem lehet közlekedni. Kis tehergépkocsik beszerzését javasolta.

Fejlesztő a tervszerű megelőző karbantartás is, de a műszaki feltételek még ma sem kifogástalanok. A Pécsi Postaigazgatóság egész területén csupán egy út átfürdő gép van, pedig minden üzemből szükség lenne legalább egyre. Az oszlopemelés, szállítás és állítás ugyanúgy történik, mint 100 évvel ezelőtt.

S ez bizony, nem olyan haladó hagyomány, amelyre büszké lehetünk. Megemlítette, hogy nyolc és fél kilós horodvázható távfeszítőkészülékük van a zavarelhárító dolgozóknak. Tud három kilósról is, de olyat nem kapnak. Az adminisztráció túltengését kritizálta, azt, hogy a közelmúltban olyan

utasítást kapott ő is: készítsen kimutatást a kimutatásokról! Vizsgálják ugyan a vonalfelügyelői számadáskészítési előírásokat, csak éppen a számadáskészítés egyszerűsítése nem történt meg.

Követelte: a posta vezetői a megállapított létszámnormáknak megfelelően biztosítsák a szükséges létszámot is. Kifejezt adott annak is, hogy a dolgozók elégedetlenek az új munkásszállások építésének ütemével. Javasolta: amíg nem tudják a területen dolgozók munkásszállását biztosítani, addig

ne havonként egyszer, hanem kéthetenként biztosítsanak vonatjegyet a hazautazáshoz.

Az új gazdasági mechanizmusról

NEMES SÁNDOR postavezérigazgató-helyettes részletes tájékoztatást adott a kongresszusnak az új gazdasági mechanizmus bevezetésének postai vonatkozásairól. Hangsúlyozta: minden okunk megvan az optimizmusról, hiszen az új mechanizmus révén megtehetőnek a postai fejlesztés legmegfelelőbb feltételei. Minden törekvés a szolgáltatások minőségének, mennyiségének növelésére irányul. A fejlettebb műszaki berendezések azt jelentik majd, hogy a karbantartásra kevesebb összeget, munkát kell fordítani.

— Van olyan vélemény, hogy a mechanizmusban esetleg rosszabbul járnak anyagiilag a postás dolgozók. Nincs senkinek félni valója,

az a lehetőség, ami a jutalmazásra, jóléti keretre, az év végi jutalomra, prémiumra stb. rendelkezésünkre áll, továbbra is biztosítva van.

Növelése a jövőben pedig tőlünk függ. Viszont az elosztás-

többek között az elmúlt négy év alatt felmerült problémák többségének megoldásáért tölmácsolta a postás dolgozók elismerését. Mint sürgős megoldásra váró problémát említette meg a kézbesítői utánpótlás biztosítását.

A kiöregedés veszélye áll ugyanis fenn, mivel a 30-as, 40-es években felvett postások 10—15 éven belül nyugdíjba mennek. Az utánpótlás biztosításának legfőbb akadálya: nem sokat könnyebbédt a kézbesítőmunka. Javasolta a kézbesítőmunka további könnyítését, korszerűsítését.

A táviratkézbítésnek fokozatos motoros kézbesítésre való átalítását is javasolta. Bírálta a téli és nyári egyenruházat minőségét. A hírlapkézbítésnek pedig női kerékpárokat javasolt, mivel azokon könnyebb a le- és felszállás.

nál már nagyobb szükség lesz a kollektív bölcsességre, s ebben jelentős szerepe lesz a szakszervezetnek és helyi szervezeteinek.

A kulturális és politikai színvonalról

Erről beszélt **FÜLÖP GYÜLÁNÉ**, a Budapesti Területi Bizottság küldötte. Utalt az írásos beszámolóban a szakszervezeti politikai és kulturális nevelő tevékenységére vonatkozó részére. Szerinte a színvonal, a fejlődés ellenére, nem kielégítő. A szakszervezeti politikai oktatás témái felett az érdekvédelmi rész kivételével nem alakult ki nagyobb vita. Szólt az ismeretterjesztés bizonyos fokú egyoldalúságáról, arról, hogy ezen csak úgy lehet változtatni, ha olyan előadásokat szerveznek, amelyeket a dolgozók is szívesen meghallgatnak. Megemlítette, hogy a szocialista brigádok nem fordítanak kellő figyelmet a kulturális vállalkozásokra, pedig ez mozgalomnak tudatformáló feladatát nem szabad másodrendűnek tekinteni. Javasolta a titkári tanfolyamok levelező formában való szervezését, mert, hogy sok sztitkár egyben családanya is, s így könnyebben részt vehet a szakszervezeti politikai oktatásban.

RÓZSA FERENC, a Soproni Területi Bizottság küldötte örömmel üdvözölte a Központi Vezetőség írásos és szóbeli beszámolójának a munkaldó-

A munkakörülmények és műszaki feltételek

SZABÓ JÁNOS, a Budapesti Távfeszítő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsának küldötte az igazgatóság területén dolgozók munkaversenytapasztalatairól, az új munkaszervezések eredményeiről, a műszaki és termelési tanácskozások hasznosságáról beszélt. A külső vállalatok dolgozóival, mozgalmai és gazdasági vezetőivel kötött szocialista szerződések segítettek az új létesítmények határidő előtti átadását. Így vált lehetővé, hogy a szocialista brigádok az elmúlt évben a tervezett 10 000 új távfeszítőállomáson felül, további 2000 új állomás felszerelését vállalták és teljesítették. A munkaversenyvállalások teljesítése 1966-ban 11 millió forint megtakarítást eredményezett.

KOPPÁNYI REZSŐ, a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának küldötte a mozgópostafőnökség dolgozóinak problémáiról szólt.

Evek óta folyik a hivatal felújítása, így az ott dolgozók munkakörülményei romlottak.

Ő is kárta, hogy a mozgópostások hasonló kedvezményekben, munkabérpótlékokban részesüljenek, mint a vasutasok, hiszen hasonló munkát végeznek. Az ún. korkedvezményes nyugdíj alkalmazását is javasolta. Elemezte a munkaldócsökkentés mozgópostai végrehajtásának lehetőségeit.

Több segítséget a lakásépítőknek!

PRÁGAI GYÖRGY, a Szegedi Területi Bizottság küldötte a postás dolgozók lakás-helyzetével foglalkozott. Elis-

csökkentésre vonatkozó passzusát, s azt, hogy a mozgóposta-kezelők is hamarosan megkapják az éjszakai pótlé-

Utánpótlásról helyi fizetését javasolta, mert így a mozgóposta-főnökségeket jelentős, felesleges adminisztrációtól kímélnék meg.

A táviratkézbítésítő védőruhaként használt bőrruhájának javítása a viselő részére jelentős anyagi megtérülés. Ezért javítási, karbantartási átalányt javasolt. A kerékpáros táviratkézbítésítőket pedig szerinte el kellene látni jó anyagból készült esőkabátokkal.

A nők helyzete

BARABÁS EVA, a Budapesti Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsának küldötte, a nődolgozókat és a fiatalokat érintő kérdésekről szólt. Hangsúlyozta, hogy a szakszervezetnek nem szabad megengednie, hogy az alapvető szociális érdekeket háttérbe szorítsák a szakmai érdekek. A Központi Táviróhivatalnál például már csak a folyosón jutott hely a női öltözőszekrényeknek. Javasolta,

terjesszék ki a gyermekgondozási segélyt a rész-foglalkozású nődolgozókra is.

A Postán 5400 nőt érint a probléma. A Szakszervezet Elnöksége tegyen ilyen irányú javaslatot az illetékes szerveknek.

— Általában 18 éves korban, az érettségi bizonyítvány megszerzése után kezdenek dolgozni a nők a Postán. S mire elérnek a 40 éves jubileumot, 58 évesek. Tehát túlhaladtak a nyugdíjkorhatárt, Ezért javaslom, hogy

a Központi Vezetőség, az Elnökség vizsgálja meg a 40 éves jubileumi korhatár leszállításának lehetőségét, a nődolgozók vonatkozásában

— hangsúlyozta a felszólaló. Majd szólt az ifjúságról, a fiatalok brigádjairól, az idősebb, fiatalabb generáció kamatozó kapcsolatáról, arról, hogy a KISZ-szervezeteknek lehetőségük van az egyes munkafolyamatok felett védőnővégi vállalni. A fővárosban több javaslat merült fel ifjúsági postás klub létesítésére. Szerinte erre megvan a lehetőség a Benczúr utcai Művelődési Házban. A Központi Vezetőség és az Elnökség segítségét kérte az ifjúsági klub működéséhez.

Koppányi Rezső, a Bp. 73. postahivatal szb-titkára is hozzászólt

MONORI IMRE, a Budapesti Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsának küldötte a PEKÜ dolgozóinak munkájáról szólt. Feladatuk közé tartozik a postaházak felújítása, korszerűsítése, újak felépítése is. Beszélt az érdekvédelemről, arról, hogy a szakszervezeti aktivisták politikai, szakmai tudását az egyre nagyobb feladatokkal párhuzamosan növelni kell. Örömmel állapította meg, hogy az új munkásszállások felépülésével nagy mértékben javulnak a PEKÜ dolgozóinak szociális körülményei.

Újra körünkben

Besenyi Miklós elvtárs, szakszervezetünk főtítkára, a Szovjetunióban végzett főiskolai tanulmányai befejeztével — háromévi távollét után — a VIII. kongresszuson való részvételével kapcsolódott be ismét a szakszervezet munkájába. Ez alkalomból kértünk interjút tőle.

A hosszú távollét után, melyek a legkövetlebb személyes tapasztalatait, amelyek különösen meggyőzték a szakszervezetünk VIII. kongresszusán?

— Mielőtt erre rátérnék, szeretnék egy gondolatban utalni a Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusára. Azon túl, hogy értékelte a szakszervezetek tevékenységét, pontosan meghatározta a szocializmus építésének ebben a szakaszában a szakszervezeteknek, mint a munkásszervezetek tevékenységének legfontosabb tennivalóit: a munkáshatalom erősítésében, a gazdasági építők munkájában, a dolgozók életszínvonalának és életkörülményeinek javításában, s nem utolsósorban a kulturális felemelkedésében. Természetes, hogy szakszervezetünk VIII. kongresszusa ennek alapján foglalt állást a Posta, a postászakszervezet, s mindenekelőtt a postás dolgozókat érintő összes kérdésben.

A kongresszusi küldöttek fokozott felelősséggel és hozzáértéssel foglalkoztak az összes érintett kérdéssel. Ez törvényszerű velejárója annak a társadalmi folyamatnak, amely az utóbbi években elsődlegesen az egész szakszervezeti munka kiszélesítését, a hatás- és jogkörök bővítését. Szakszervezetünk kongresszusán is kifejezésre jutott az a fokozott társadalmi aktivitás, a közügyek iránti érdeklődés növekedése, elért eredményeink megbecsülése, amelyek elősegítik meggyorsítják a fejlődést a postai munkában éppen úgy, mint a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításában.

A VIII. kongresszus határozata alapján miben látja a szakszervezet előtt álló legfontosabb közvetlen és távolabbi feladatokat?

— E feladatokat a kongresszus határozatai részletesen rögzítik, így csak arra szorítkozom, hogy néhány fontos megállapítást hangsúlyozzak. A jövőben is fontos feladata a szakszervezetnek államunk, a munkáshatalom ideológiai, politikai, gazdasági erősítése, eredményeinek megszilárdítása, megvédése.

Nagyobb szerephez kell hogy jusson a szakszervezet sajátos feladata és felelőssége a gazdasági kérdéseken belül is, ahogyan ezt a kongresszuson a küldött elvtársak tették; minden kérdést a dolgozók nézőpontjából tárgyalják, vagy tettek szavát. Sokkal inkább, mint eddig, keresztnünk, segítenünk kell a Posta vezető szerveivel, vezetői, a szakszervezet és a dolgozók között előforduló kisebb-nagyobb mértékű feszültségek feloldását. Eleget kell tennünk annak a jogos igénynek, hogy az üzemi demokrácia erősítésére, a szakszervezeti demokrácia növelésére, nem utolsósorban gazdasági intézkedések révén a Posta és a szakszervezet előtt álló politikai és gazdasági feladatok a szö igaz értelmében a dolgozók közügyévé váljanak.

A dolgozók tisztelete, nagyobb megbecsülése, véleményük meghallgatása és figyelembevétele, s a velük közösen kialakított intézkedések nem gyengítik, hanem erősítik az egyszemélyi vezetést, amit szocialista gazdasági irányításunk nem is nélkülözhet. A jövőben — mint ahogyan ez kicsendül a kongresszus határozatából —, szakszervezeti szerveinknek minden szinten erőteljesebben és rendszeresebben foglalkozniuk kell a dolgozók életszínvonalának alakulásával, élet- és munkakörülményeinek javításával, s nemcsak általában, hanem az egyes rétegek, csoportok sajátos érdekeivel. Úgy kell tehát munkánkat megszervezni, hogy szakszervezeti szerveink a szó igazi értelmében a dolgozók érdekképviselői szervei legyenek. E törekvés erősíti — tovább növeli szakszervezeti szerveink tömegkapcsolatát, a postás dolgozókra gyakorolt hatását. Ennek kifejezésre kell jutnia többek között abban is, hogy a mi munkánk stílusa, beszámolóink, munkamódszereink ne legyenek összehasonlíthatóak a hivatali, a gazdasági vezetői munkáshoz, beszámolóival. Teljes mértékben érvényre kell juttatni a gazdasági munka iránti felelősségérzetet, az anyagi eszközök megteremtését, azok igazságos elosztását. A következő időszakban rendszeresen számot kell adnunk munkánkról minden szinten választóknak, a szakszervezeti tagságnak. Ez elemi követelménye a szakszervezeti demokráciának. Biztosítani kell munkánk felett a szakszervezeti tagság ellenőrzését.

A vezető szerveknek viszont jól kell ismerniük a postás dolgozók hangulatát, véleményét a legkülönbözőbb kérdésekről. Kérdéseikre választ kell adniuk és elő kell segíteniük, hogy a dolgozók figyele a fő kérdések megoldására irányuljon.

Figyelemmel kell kísérnünk a dolgozók kéréseit és a jogos kéréseket a meglevő lehetőségeken belül, a legjobban és legigazságosabban kell megoldani. A dolgozókról történő gondoskodás biztosíthatja elsősorban azt, hogy a postás dolgozók a jövőben is egyre nagyobb részt vállaljanak az egyre növekvő, újabb és összetettebb gazdasági, politikai feladatokból.

Miben látja a garanciát a kongresszus által megjelölt feladatok eredményes végrehajtására?

A szakszervezetnek nem lehet csupán joga — kötelesség és felelősség nélkül. Határozat felkeltésére igényel, viszont éppen a határozatok biztosítanak lehetőséget arra, hogy a jövőben az új gazdasági irányítás rendszerében szakszervezeti szerveink és tisztségviselőink az eddigiekénél még fokozottabb mértékben helytállhassanak. Ezek az intézkedések segítik elő, hogy közelebb kerüljünk az élethez, a dolgozókhoz és ott intézzük az ügyeket, azok döntő többségét, ahol azok felvetődnek. A szakszervezeti tisztségviselők politikai, szakmai felkészültsége, hozzáértése és egyre lelkismeretesebb munkája biztosítja arra, hogy a szakszervezet egész tevékenysége tovább növelje gazdasági, politikai, ideológiai és kulturális eredményeinket, tovább erősítse a munkásszervezet tekintélyét és megbecsülését, a szakszervezeti tagság, a dolgozók szemében. Az alapszervezeti taggyűléseken, a középszervek küldötttestjein és a most lezajlott kongresszuson megválasztott tisztségviselőknek a közügyek iránti érdeklődése, lelkiismeretes ügyintézésük, a postás dolgozók szeretete, mind-mind biztosítja arra, hogy a fokozott igényeknek is eleget tudjunk tenni az elkövetkezendő években.

Végül, de nem utolsósorban megragadom az alkalmat, hogy a központi vezetőség és elnökség tagjai nevében ismételt megköszönjem a postás dolgozók és a kongresszusi küldöttek jóleső bizalmát, s ígéretet tegeyek arra: erőnket nem kímélve sikerre visszük a kongresszus határozatait. Az a cél vezet bennünket, hogy a postás dolgozók és családtagjaik élete — becsületes munkájuk nyomán — egyre szebb és örömtelibb legyen — fejezte be nyilatkozatát Besenyi Miklós főtítkárunk.

Somoskői Gábor, a SZOT titkára átadja a kitüntetést Szalai Mária, a csornai szb-títkárnak

A postások VIII. kongresszusán olyan postás dolgozókat tüntettek ki, akik szakmai munkájuk mellett időt, fáradságot nem kímélve, lelkiismeretesen végzik — évek óta — társadalmi munkájukat is. A kitüntetettek közül beszélgetünk néhány szaktárral, így elsőként Cserhalmi Jánossal, aki jelenleg a Szegedi Területi Bizottság társadalmi munkatársa.

Cserhalmi János közvetlenül a felszabadulás után kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba. 1944 novemberében közreműködött a szakszervezet megszervezésében, majd több, mint húsz évig vezetői tagként tevékenykedett (tizennégy éven keresztül a titkári funkciót látta el).

Munkahelyén, a Szegedi Postaigazgatóságon, munkatársai örökmegjegyzésként nevezték. Valóban fáradhatatlan? Vajon hogyan vélekedik erről ő, maga?

— A fáradtság akarattól független, akkor jön, amikor

legkevésbé várjuk, de le lehet győzni.

— Mit tart a legértelmesebb eredménynek?

— Az üzemi életkezdése korúságát, vagy a természetjáró-szakosztály megszervezését. Nekem egyformán fontos volt mindegyik. Ha ki kellene emelni valamit, a szocialista brigádmozgalom szervezését említeném elsőként. Az első szocialista címért küzdő brigádok ma már ezüstjelvényt szereztek. Születésük pillanatától mostanáig részese voltam küzdelmeiknek, sikereiknek.

Az idősödő, őszes hajú ember ma, nagypapa. Legkedvesebb szórakozása a fotózás és túrázás.

A Szakszervezeti munkáért ezüstjelvényt kitüntetéssel jutalmazták a kongresszuson.

Dr. Boytha Pálné, a Központi Táviróhivatal „örökös” bizalmija.

— Igen, ez az „örökös” jelző jól illik rám — mondja kedélyesen a fiatalasszony —,

...és mit ballottunk a folyosókon és a társalgókban?

tott sonkásszándékkal, de jobbkezevel még gyorsan feljegyez valamit a jegyzetfüzetébe... Vajon mit jegyzett fel éppen? — lépünk hozzá mosolyogva.

— Azt a szót írtam fel: „környezet” — válaszolja Szalai Mária, a csornai járási szb. titkára.

Aztán élénken kezd magyarázni: Legjobban a kishivatali problémák érintenek bennünket, hiszen a mi csornai járásunkban 36 kishivatal működik. Reméljük, hogy a harmadik ötéves terv időszakában, amikor 200 kispostaház korszerű elhelyezése, megépítése megoldódik, a csornai járásban is rendezhetjük a legrosszabb helyzetben levő kishivatalok ügyét. A takarítási átalányok felemelését mi is szorgalmaztuk, és örülünk, hogy a szakszervezet, a kongresszus erre vonatkozóan most határozatot hozott. És még azt szeretném mondani —, de kérem, hogy ezt ne tekintse olyan szabvány udvariasságnak, valóban így is éreztem —, hogy úgy jöttünk össze az ország különböző részeiből, mint a rokonok, testvérek.

A biztonság érzése

Az egyik hamarjában társalgónak kinevezett irodaahelyiségben az élénk csoport vitájába kapcsolódunk. Kiss György, a földéki kishivatal vezetője, a közösi szakmai bizottság elnöke, Gulyás Endréné pécsi hivatalvezető, járási szb-títkár, Polgár Jenő pécsvárad hívatvezető, járási szb-títkár, Abért László, a Soproni Postaigazgatóság területi biztosa és Hajdú Róza Margit, a mezőkövesdi járási szb. vezetőségi tagja között éppen arról folyik a szó, hogy az új gazdasági mechanizmusban a postaszervek önállósága, hatásköre és felelőssége, s anyagi érdekeltisége jelentősen megnövekszik. A nyereséghez fűződő érdekeltiségi rendszernek meghatározó szerepe lesz.

Élenjárnak a szakszervezeti munkában

hiszen 15 éve vagyok bizalmi munkahelyemen. Valószínűleg ez az idő is bizonyítja: jól végeztük a feladatunkat.

Ötszörös szocialista brigád bizalmija. Tizenöt ember — nők, férfiak — ügyes-bajos dolgaik intézője, segítője.

Nem sorsdöntő, nagy, hanem apró dolgokról van szó. Üdülés, bölcsődei, óvodai elhelyezés. Így száraznak, sablonosnak tűnnek, de csak a ki-vülállónak. Egy anyának, aki idegesen várja, hogy kisgyermeké biztos helyen legyen, s ő nyugodtan dolgozhasson, bizony, nem mindegy — mondja meleg, emberi hangon.

Aki nem szereti eléggé az embereket — hibáikkal, gyengéikkel is együtt —, az nem is tud velük közvetlen kapcsolatot teremteni, nem tud közbenjárni ügyes-bajos dolgaikban. Ehhez nem elég csupán a pontosság; önbizalom; szív is kell hozzá. (Az ezüstjelvényt kapta.)

Fábián Ferenc a pécsi 1. postahivatal szb-títkára. Több, mint tízezer munkássága alatt igen-igen szép számmal ért el eredményeket munkahelyén. Az ő nevéhez is fűződik többek között a fűtőtestek felszerelése a hírlaposztályon, továbbá a táviró zajtalanítása, csapóajtó építése, a huzat megszüntetése érdekében, az előírt hőmérséklet biztosítása az osztályokon, a hivatal ki-festése, rendbehozatala. És

sorolhatnánk még bőven, mi mindent hárcolt ki munkahelyén. Mindehhez bizony, sok utánjárás, sok fáradtság kellett.

Jól dolgozni csak kényelmes, egészséges munkahelyen lehet — jegyzi meg az szb-títkár.

Melyik sikeres elintézésére a legbüszkébb?

A sikondai üzemi üdülőknek bizony nagyon örülök. De nemcsak én, hanem a dolgozók valamennyien. (Aranyjelvényt kapott.)

Csupán három, szakszervezeti munkáját példamutatóan végző kitüntetettől írtunk részletesebben, öletszerűen. Bizonyos, hogy hasonló érdemekről, becsületes, áldozatkész munkáról számolhattunk volna be az alábbi szaktársaknál is, akik kitüntetést kaptak. Aranyjelvényt kaptak: Józsa Béla, Mészáros Józsefné, Szabó Géza, Prágai György, Fábián Ferenc, Dereks Lászlóné, Szabó Sándor, Nagy József. Ezüst fokozat: Keviczky István, Benke Tibor, Benke Gézné, Udvardy Istvánné, Garai Gyula, Fülöp Gyuláné, Tóth Mária, Gy. Nagy Bertalan, Nagy Károly, Bikádi Antal, dr. Boytha Pálné.

Köszönjük az áldozatkész társadalmi szakszervezeti munkavégzést és további jó munkát kívánunk.

(vonák)

het őket vonni nagyon is aktívan a munkába...

Kiss György viszont Abért oldalára áll: Akárhogyan is nézzük, az általános tapasztalat igenis az, hogy maguk a vidéki kishivatalok, kismunkahelyek dolgozói még nincsenek bevonva — abba a tervezet-irányító munkába, amelytől pedig a saját munkájuk is függ. Így nagyon sokszor olyan határozatok, kész tények elé kerülnek, amelyek az ő helyi viszonyaikkal, érdekeikkel nem vágnak egybe.

A műszaki, gazdasági emberek szerepe

A megnövekedett feladatokra való aktivizálásról beszélget az előcsarnokban a műszaki szakembereknek az a csoportja is, amelyből kiemelkedik Becz Sándor magas, szemüveges alakja. Vajon mit mond éppen a Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatóság vezetője?

— Azt hiszem, nem a műszaki ember elfoglaltsága szól belőlem — válaszolja mosolyogva —, amikor azt mérlegetem: mit is jelent majd a gyakorlatban, hogy a szakszervezet a jövőben fokozottabban vesz részt az egész Posta tervezési munkájában, s hogy fontos feladata: szorgalmazza és támogatja a Posta műszaki fejlődését, gépesítését, automatizálását? Nos, a kongresszus kidolgozta az általános elveket, megjelölte a feladatokat.

Helyesen mutatott rá a határozat — jegyzi meg itt Sós István technikus —, hogy az eddigiekénél nagyobb figyelmet kell fordítani az irányító értelmiségi, műszaki dolgozók komplex brigádjaira.

— Így van —, bólint Becz Sándor —, de én most nemcsak arról beszélek, hanem a még további átfogó „komplex” munkákról. Sokkal jobban gazdái kell, hogy legyünk adott munkaterületeknek mint eddig. Azt hittük: ha jól elvégezzük műszaki, gazdasági napi munkánkat, akkor eleget tettünk kötelességeink lényegének és hagytuk, hogy a szakszervezeti munka nagyobb része elsősorban a hivatali dolgozó vállára nehezedjen, kicsit főként az ő területüknek tekintettük a szakszervezeti munka dandárját. És sokszor még mi tettünk kritikai megjegyzéseket.

Kárpáthy Gyula

Közelebb a dolgozókhöz, együtt a szakvezetőkkel

Három szb munkájának tapasztalataiból

A Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsa néhány szakszervezeti bizottságának munkájáról tájékoztottunk: hogyan kívánják átültetni a gyakorlatba a VIII. kongresszus útmutatásait és határozatát. A beszélgetésen részt vettek: **Brzóbohát Lajosné**, a Budapesti Postaigazgatóság szb-titkára, **Virág István**, a Budapest 62. postahivatal szb-titkára és **Rajnai Imre**, a VIII. kerületi szb titkára.

A szakszervezeti tisztségviselőkkel folytatott beszélgetés egyik legfőbb jellemzője az volt, hogy hangsúlyozták: a szakszervezetek megnövekedett szerepével, kibővült feladataival együtt sokkal nagyobb a felelősségük is. Nemcsak abban, hogy minél hatékonyabban mozgósítsák a dolgozókat a termelési célok megvalósítására és ugyanakkor az eddiginél sokkal körültekintőbben, megalapozottabban gondoskodjanak a dolgozók érdekeivel szemben, hanem mindezekkel együtt, éppen e feladatokat szolgálóan, megfelelő színvonalú partnerként kell segíteniük a gazdasági vezetőket az új mechanizmus megvalósításában.

Időszerűen és átgondoltan

Virág István szerint ebben az időszakban az a legfontosabb, hogy a VIII. kongresszus határozatait mindenütt a saját viszonyokra konkrétizálják, és így ismertessék a dolgozókkal. Ez a leglényegesebb feltétele annak, hogy erősítsék a tisztségviselők önállóságát, emeljék a taggyűlések és a bizalmiértekezletek színvonalát. Második feladatunkat már körültekintően meghatározza a soron következő tennivalókat. Ezekből, ha kiragadva is, tanulságos néhányat felsorolunk. Az augusztusi szb-értekezletükön a kézbesítőosztály bizottságának beszámolója kerül napirendre, mindelelőtt a szocialista brigádok munkáját elemzik. Az üdülési, segélyezési albizottságok tájékoztatást adnak végzett munkájukról. Jól szemlélíti a sokoldalú munkát, hogy már szeptemberi szb-értekezletükön megvizsgálják: a havi biztonsági szemléken feltárt hibák és észrevételek megszüntetése érdekében milyen intézkedések történtek, továbbá sor kerül az üzemszervezés tájékoztatójára is. Időben, már itt, foglalkoznak a politikai oktatások beindításának megszervezésével. További tervek közül megemlíthjük: megvizsgálják, a szakvezetők hogyan tartják be a fiatalokra és a nőkre vonatkozó rendelkezéseket. A termelési bizottság tájékoztatást ad, értékel a termelési tanácskozásokat, különös figyelemmel a felvetett problémák elintézésére. Az szb novemberi értekezletén a szakvezetők beszámolnak, milyen intézkedésekkel készültek fel a télre, majd az év végi csúsforgalomra.

A legfontosabb emelő: a bizalmi munkája

A VIII–IX. kerületi bizottság természetesen más módon foglalkozik a kongresszusi határozatok megvalósításával, hiszen a kishivatali munka sajátosságai a szakszervezeti tevékenységet is befolyásolják. **Rajnai Imre** szerint területükön a leglényegesebb, hogy mind nagyobb tért hódítsa a helyszíni ügyintézés. Az szb munkatervét, tekintettel éppen a számos kishivatalra, arra törekszik, hogy felölje az általános feladatokat csakúgy, mint a sajátos, helyi jellegű problémákat.

A dolgozók munkájának megkönnyítése érdekében megvizsgálják a gépesítés lehetőségét, és ahol a forgalom indokolja, javasolják a postaigazgatóságnak a postahivatalok kiegészítését való ellátását. Megvizsgálják és figyelemmel kísérik a létszámhelyzetet is, és ellenőrzik a helyes felhasználást. Megvizsgálják továbbá a szolgálati beosztásokat, különös figyelemmel az egyes dolgozók közötti egyenlenségekre, sérelmekre. Említésre érdemes, hogy az szb képvisleti magát a hivatali szemlék utáni minősítő (osztályozó) megbeszéléseken, szükség esetén véleményét nyilvánítja. A bér- és a munkaügyi feladatok előterbe kerültek: figyelemmel kísérik a IV. oszt. postahivataloknál a munkaköri bérrek elosztását, a bizalmi bevonásával javaslatot tesznek esetleges bérkorrekciókra. Az I–III. oszt. hivataloknál fokozottan ellenőrzik az üzemi jutalom, takarékjutalék és egyéb anyagi juttatások igazságos szétosztását, és ahol szükséges, felhívják a hivatalvezetőt figyelemmel a rendelkezések és hibák kijavítására. Megvizsgálják egyes hivataloknál a munkaerő arányos foglalkoztatottságát is, hogy ha szükséges, javaslatot tehesse a munkaszervezés javítására, az arányosabb munkaerőelosztásra, a nagyobb arányú túlterheltségek megszüntetésére.

Az szb sajátos feladatát még fokozottabban megköveteli, hogy rendszeresen foglalkozzanak a bizalmiakkal, tájékoztassák őket, felkészítsék munkájuk önálló elvégzésére. Ennek érdekében minden hónapban, közvetlenül a vezetői értekezlet után összehívják a bizalmiakat. A bizalmi-értekezleten részletesen tájékoztatják a bizalmiakat az szb-ülés napirendjéről, a soron következő feladatokról. Rendkívül hasznos, hogy a munka sikeres teljesítése céljából gyakorlati tanácsokkal is ellátják a bizalmiakat.

Az szb kulturális tevékenységét is sajátos körülmények között végzi. Például: közvélemény-kutatás alapján tesznek javaslatot a művelődési ház igazgatójának, milyen előadásokat hallgatnának szívesen a dolgozók. Legalább 15 jelentkező esetén, szakszervezeti politikai iskolát szerveznek, továbbá széles körű propagandát fejtenek ki a Budapesti Postaigazgatóság szabadakadémiai előadásain való minél nagyobb részvételre.

Az szb versenyszervező tevékenysége is más követelményeket támaszt, mint a nagyhivataloknál. Folyamatosan felméri a hivatalok verseny-mozgalmát. Gondosan ellenőrzik a felajánlásokat, hogy azok minél konkrétan értékelhetők legyenek, különös figyelemmel az egyes hivatalok helyi adottságaira, speciális követelményeire. Segítik a hivatalok munkaversenyének, a verseny formáinak kialakítását, és ahol arra éretek a feltételek, javasolják a brigádersenyt bevezetését.

Önállóan a helyszínen

A Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti bizottságának munkája mindenképpen kihat az igazgatóság irányítására, az alábbiakhoz minden postaszerv tevékenységére — állapítja meg **Brzóbohát Lajosné** szb-titkár. — Ezért arra törekszünk, hogy a dolgozókat olyan szellemben neveljük, készítsük fel a feladatok elvégzésére, hogy munkánk hatása érvényesüljön más postaszerv tevékenységében. Ezzel is segítjük a postát igénybe vevő felek jobb kiszolgálását, a szolgáltatások minőségének javítását.

Tevékenységünk eredményességét mindenekelőtt azzal kívánjuk biztosítani, hogy gon-

dosan megszervezzük a bizalmi szervezett oktatását és tájékoztatását. Jól tudjuk, hogy az szb előtt álló rendkívül sokrétű feladatot csak a bizalmi hálózatra támaszkodva oldhatjuk meg. A bizalmi jó munkája biztosíthatja, hogy mindig időben ismerjük meg a dolgozók véleményét, tájékozódjanak a munka során jelentkező problémákról, a munkát gátló különböző tényezőkről.

Követendő módszerként kell megemlíteni, hogy arra törekednek: a dolgozók véleményét, problémáit a munkahelyeken ismerjük meg, és a helyszínen vitassák is meg. Ennek érdekében a szakszervezeti bizottság minden egyes tagját megbízták egy-egy osztály patronálásával. A szakszervezeti bizottsági tagok részt vesznek az egyes osztályok termelési tanácskozásain és munkaértekezletein. Ezzel éppen azt kívánják elérni, hogy a szakszervezeti bizottság közvetlenül megismerje a dolgozó problémáit, és hogy minden ügyet ott intézzenek el, ahol ez felmerül, ahová tartozik, ahol a körülményeket a dolog természetéből következően a legjobban ismerik. Ez a közvetlen kapcsolat biztosíthatja, hogy a munka szerinti elosztás elve lényegesen jobban érvényesüljön az eddiginél.

A szakszervezeti bizottság figyelme kiterjed arra is, hogy a postára váró megnövekedett feladatok a régi módon már nehezen láthatók el, csak a fokozatos műszaki fejlesztés biztosíthatja az előrelépést. A szakszervezeti bizottság ezért fontos feladatának tartja, hogy a szakvezetőkkel együtt, jó előre gondosan tanulmányozzák, milyen intézkedések szükségesek, és azt is, milyen lesz ezek hatása a dolgozókra.

V. I.

Négyen az elnökségből

A zárzó elhangzott. A Postások Szakszervezete VIII. kongresszusa megválasztotta a központi vezetőséget, az pedig az elnökséget. A vezetőszerkezt újabb négy esztendőre megkapta feladatát. Az operatív munkát az elnökség irányítja. Új tagjai közül mutatunk most be néhányat.

Kóczián András veteránnak számít a szakszervezeti mozgalomban. Alapító tag, a szakszervezet alelnöke. Rossz világban, a nagy munkanélküliség idején, 1928-ban kapta kezébe a villanyzerelői segédlevelet. Táviratmunkásként kezdte, majd kézbesítőként és ellenőrként folytatta. Végigküzdötte az újjáépítés cseppét sem könnyű szakaszát. — Pestújhegyen, 1944 végén a Nemzeti Bizottságba választották. Itt szerveztem a postások helyi csoportját is — emlékezik.

Első dolga volt a pestújhegyi kórháznak, majd a községnek áramot adni. Ezután a 70-es postahivatal helyreállításához kezdtek, ahol üzemi bizottsági elnökké választották. Itt is maradt 1965 augusztusig, amikor is a Budapesti Hírlapterjesztő Üzembe szölvették a feladatokat.

Mit tart a szakszervezeti munkában legfontosabbnak? — A politikai nevelőmunkát! Jól politizálni a jogos sérelmek orvoslásával is lehet. A munkakörülmények javítását, a biztonságos munkafeltételek megteremtését szorgalmazom. A posta kinőtte magát a szűk helyiségekből, a jövő kilátásai azonban biztatók. És amit eddig alkottunk, az sem számít gyengén. Nálunk gazdagabb országok sem produkáltak többet...

Barabás Éva a fiatal korosztályt képviseli. Első ízben

valásztották az elnökség tagjává, bár a szakszervezeti munka számára sem idegen. — Még nem fejeztem be a tanulmányaimat — mondja — az esti jogi egyetemre járok. — Milyen elgondolásai vannak a szakszervezeti munkáról? — A VIII. kongresszuson a többi között azt javasoltam, hogy a nők a második jubileumi jutalmat ne 40, hanem 35 évi szolgálat után kaphassák. Az elnökség új tagja jól ismeri a postásnők gondjait. — Az élet tanította meg rá — félárva. Édesapja már nem érthette meg szeretett lánya érettségijét.

Költő György szülei postások voltak. Ő maga 1935-ben lett hivatali kisegítő, ingyenes szolgálatban. A kincstár négy év múltán vette állományba, amikor is kiváló eredménnyel letette a kiadói szakvizsgát. Ezután katonaság, háború, hadifogság volt osztályrésze. 1953-ban beiratkozott a közgazdasági egyetemre. Most 32 éves, a postát és a közgazdaságot. Ezért bízták meg a vezérigazgatóság pénzügyi szakosztályának vezetésével.

Az elnökség tagjává első ízben választották és máris több elgondolást szeretne megvalósítani. Jól tudja, hogy a szakszervezeti és a szakmai munkának az új gazdasági mechanizmusban összehangoltabbnak kell lenni. Ennek alapja azonban a helyes tájékoztatás. A dolgok ismereténél hiányában lehetetlen jó munkakapcsolatot kialakítani.

Nagyobb lesz a szakszervezet felelőssége — jegyzi meg. — Nem elég tudni, mit kell tenni, az anyagi következményekkel is számolni kell, hiszen a jövőben a sajátunkból gazdálkodunk. Egyszóval a döntések előtt alaposan fontolóra kell venni a dolgokat.

dosan megszervezzük a bizalmi szervezett oktatását és tájékoztatását. Jól tudjuk, hogy az szb előtt álló rendkívül sokrétű feladatot csak a bizalmi hálózatra támaszkodva oldhatjuk meg. A bizalmi jó munkája biztosíthatja, hogy mindig időben ismerjük meg a dolgozók véleményét, tájékozódjanak a munka során jelentkező problémákról, a munkát gátló különböző tényezőkről.

Követendő módszerként kell megemlíteni, hogy arra törekednek: a dolgozók véleményét, problémáit a munkahelyeken ismerjük meg, és a helyszínen vitassák is meg. Ennek érdekében a szakszervezeti bizottság minden egyes tagját megbízták egy-egy osztály patronálásával. A szakszervezeti bizottsági tagok részt vesznek az egyes osztályok termelési tanácskozásain és munkaértekezletein. Ezzel éppen azt kívánják elérni, hogy a szakszervezeti bizottság közvetlenül megismerje a dolgozó problémáit, és hogy minden ügyet ott intézzenek el, ahol ez felmerül, ahová tartozik, ahol a körülményeket a dolog természetéből következően a legjobban ismerik. Ez a közvetlen kapcsolat biztosíthatja, hogy a munka szerinti elosztás elve lényegesen jobban érvényesüljön az eddiginél.

A szakszervezeti bizottság figyelme kiterjed arra is, hogy a postára váró megnövekedett feladatok a régi módon már nehezen láthatók el, csak a fokozatos műszaki fejlesztés biztosíthatja az előrelépést. A szakszervezeti bizottság ezért fontos feladatának tartja, hogy a szakvezetőkkel együtt, jó előre gondosan tanulmányozzák, milyen intézkedések szükségesek, és azt is, milyen lesz ezek hatása a dolgozókra.

V. I.

Több munkásszállót, néhány munkakörben több bért, korszerűbb egyenruhát kell adni a postásoknak — hogy csak néhányat említsék a kongresszus határozataiból.

— Az ügyvezető 100-as létesítmény keretében a József Attila telepen rövidesen korszerű munkásszállót építenek, s egyet kevesebb lesz a gondunk — mondja inkább csak önmagának, hangosan gondolkodva, s úgy tűnik, hogy a gazdasági vezető most szakszervezeti aggályt gondolkodik.

Szabó Rezső a szegedi terület szakszervezeti tisztségviselője, s a kongresszuson mint küldött vett részt. A postához 1959-ben került, mint ipari tanuló, a hálózatszervezésnél dolgozott. Még akkoriban költött bele a szakszervezeti munkába, hiszen mint fiatal, többször megbízták néhány feladattal. Amikor a katonai szolgálatból leszerelt, üzemből ment vissza, később elvégezte az építésvezetői tanfolyamot. Mit mond a kongresszusról?

— Nagy élmény volt számomra. Tetszett a beszámoló, a határozati javaslat, a vita. Arról győzték meg, hogy a szakszervezeti tisztségviselők nagy felelősséggel képviselik a postás dolgozók érdekeit — mondotta. Hogy mit szól arról, hogy fiatalon beavasztották az elnökségbe?

— Megtisztelőnek tartom, örülök, igyekszem erőmnek, tudásomnak megfelelően eleget tenni a megbízatásnak. Tudom, hogy munkatársaim segítenek majd...

A postászsakszervezet újonnan megválasztott elnökségének négy tagját mutattuk be. Négy ember, négy egyéniség. Egy dologban azonban teljesen azonosak: szívvel-lellekkel a postások javát akarják. Ezért dolgoznak fáradhatatlanul.

Zsidai Pál

Ünnepel a Magyar Posta

Korábban már tájékoztatást adtunk a Magyar Posta centenáriumi ünnepségeinek tervezett eseményeiről, amelyek június 19-ével vették kezdetüket. **Horn Dezső**, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese tartott sajtótájékoztatót a Postavezérigazgatóság dísztermében. 21-én **Nemes Sándor** postavezérigazgató helyettes ünnepélyesen megnyitotta a postatörténeti kiállítást, amelyről részletesen számolt be a magyar sajtó, a rádió és a televízió. **Horn** elvtárs interjút adott a rádióknak, illetve a televízióknak. **Dr. Csanádi György** közlekedés- és postaügyi miniszter, illetve **Timár Mátyás**, a Minisztertanács elnökhelyettese fogadta a centenáriumi alkalmából hazánkba érkezett külföldi küldöttségek vezetőit, így többek között **dr. Benno Schöningh**et, az osztrák posta vezérigazgatóját, az Egyetemes Postategyesület Végrehajtó Tanácsának elnökét és **Dr. Zdeněk Čadež**et, az egyesület irodájának vezérigazgató-helyettesét, akik egyébként a magyar sajtó képviselőit is tájékoztatták az Egyetemes Postategyesület munkájáról.

Június 21-én az ünnepi program keretében szakszervezetünk székházában e mozgalmi és szakmai vezetőket találkoztak, ahol is **Horn Dezső** és **dr. Zsuffa Szabolcs** elvtársak beszéltek, s felszólalt **dr. Csanádi György** miniszter is. A szakszervezet, illetve a Postavezérigazgatóság a találkozó résztvevőinek fogadást adott.

22-én délelőtt a Parlament Munkácsai-termébe 60 postás dolgozót invitáltak a meghívók: **Losonczy Pál**, az Elnöki Tanács elnöke kormányköteteket adott át, s többek között a következőket mondták: — A posta, csakúgy, mint a közlekedés, legkülönbözőbb eszközeivel sokoldalúan járul hozzá a távolságok legyőzéséhez, a világrészek, országok, falvak és városok között. A gazdasági élet vérkeringése éppúgy elképzelhetetlen a posta közreműködése nélkül, mint a tudomány, a művelődés, az emberek szórakozása, pihenése. Önök, akik itt ma jelen vannak, elismerésre méltó érdemeket szereztek a Magyar Posta munkájának megszervezése érdekében, szolgáltatásainak kiszélesítésében. Az önként vállalt, szakszerű és szívvel-lellekkel végzett munkájának méltó elismerését fejezik ki a kitüntetések, amelyeket függetlenül válassza 100. évfordulója alkalmából a Magyar Posta legkiválóbbjainak az Elnöki Tanács adományozott. — E szavak után **dr. Deák Ignác** igazgatónak (Debrecen), **Gazsi Nándor** szakszervezeti elnöknek (KPM IV. Postafőosztály), **Gönczi Jenőné** hivatalvezetőnek (Göncz), **Héjjás János** osztályvezetőnek (Budapest 72. ph.), **Horn Dezső**nek, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesének, **Marosvölgyi János** asztalosnak (Központi Járműtelep), **dr. Medgyesi József** igazgatóhelyettesnek (Sopron), **Patonai István** fődíszpécsesnek (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Rádi József** munkavezetőnek (Központi Kábelüzem), **Somkúti Ferenc** igazgatónak (Központi Javítóüzem), **dr. Wurm Ferenc** szakszervezeti elnöknek (KPM IV. Postafőosztály), **dr. Zsuffa Szabolcs**nak, a postások szakszervezete mb. főtitkárának a

MUNKÁKÉRDÉMRÉND arany fokozata;

Bakos Elemér igazgatónak (Központi Táviróhivatal), **Balogh Ferenc** hivatalvezetőnek (Bp. 70. ph.), **dr. Benkő József** osztályvezetőnek (KPM IV. Postafőosztály), **Brebovsky Jenő**nek, a postások szakszervezete alelnökének, **Ekervári István** osztályvezetőnek (Helyközi Távb. Ig.), **Emödi Jenő** főközpontos előadónak (Bp. Távb. Ig.), **Felföldi Károlyné** osztályvezető-helyettesnek (Miskolci Ig.), **Fodor István** igazgatónak (Szegedi Postaig.), **Gyarmati Lászlónak** (Bp. 112. ph.), **Harkai Dezső** mű-

szaki előadónak (Rádió- és Televízióműszaki Ig.), **Jáki Kálmán** üzemvezetőnek (Központi Hírlap Iroda), **Kasza Péter** hivatalvezetőnek (Berettyóújfalui), **Kertész István** ügyosztályvezetőnek (KPM IV. Postafőosztály), **Koncz Sándornak**, a Postások Szakszervezete Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsa titkárának, **Kovács József** közművesnek (PEKÜ), **Nyikos Zsigmond** főkönyvelőnek (Pécsi Postaig.), **Pörzsi József** hivatalvezetőnek (Szombathely 2. ph.), **Rományi Margit** ny. postaforgalmi igazgatónak, **dr. Schiller László** osztályvezetőnek (BÚVIG), **Szabó János** egyesített kézbesítőnek (Bp. 62. ph.), **Szabó Mária** alközponti indítóknak (Bp. Távb. Ig.), **Szabó Mihályné** távb. kezelőnek (HTI), **dr. Takács Boldizsár** osztályvezetőnek (Közp. Táviróhiv.), **Várkonyi János** osztályvezető-h-nak (Kábelüzem), **dr. Viktor Ferenc** hivatalvezetőnek (Sándorfalva) a

MUNKÁKÉRDÉMRÉND ezüst fokozata;

Balogh Ferenc osztályvezető-helyettesnek (GAFÜ), **Bánsági István** távközlési üzemvezetőnek (Somogy megyei Távk. Üz.), **Boldizsár István** szertárvezetőnek (Anyaghivatal), **Erősenyi Lajos** főelőadónak (KPM IV. Postafőosztály), **Farkas Ferenc** osztályvezetőnek (Nyíregyháza 1. ph.), **Fenyvesi Vilmos** festő szakmunkásnak (PEKÜ), **Fogoly Józsefné** normatechnológusnak (RTV Műsz. Ig.), **Haraszti Pál** tervcsoport-előadónak (RTV Műsz. Ig.), **Horváth László** gépkocsivezetőnek (Központi Járműtelep), **Imri-ésák Béla** gondnoknak (Kísérleti Intézet), **özv. Kovács Sándorné** ék, nyilvántartónak (HTI), **Lantos Dezsőné** hivatalvezető-helyettesnek (Bp. 4. ph.), **Ligeti Miklós** osztályvezetőnek (POTI), **Oláh József** anyagi előadónak (Miskolci Hálózati Építő Üzem), **dr. Palágyi István** ügyosztályvezetőnek (KPM IV. Postafőosztály), **Pintér Sándor** osztályvezetőnek (Szociális Hivatal), **Réthy Imréné** tudakozómunkahely-kezelőnek (TIG), **dr. Solymos János** csoportvezetőnek (KHI), **Szadai Mihály** művezetőnek (Központi Műszaki Hiv.), **Tagányi Károly** főkönyvelőnek (Csekkelisművelő Hiv.), **Varga Béla** műszaki gazdasági elemzőnek (Üzemszervezési Iroda), **Wastl Sándor** alközponti csoportvezetőnek (Teréz Távb. Üzem), **Wagner Sándorné** előadónak (Bp. 70. ph.) a

MUNKÁKÉRDÉMRÉND bronz fokozata

Kitüntetés nyújtotta át. A posta centenáriumi ünnepségeit az igazgatóságok és a megyeszékhelyek postás dolgozói is megünnepelték. Miskolcon, Szegeden, Sopronban, Pécsen, Debrecenben és nagyobb városokban ünnepi beszédek hangzottak el, kiállításokat nyitottak meg és 186 Posta Kiváló dolgozója kitüntetés nyújtották át a munkájukat példamutatóan végző dolgozóknak. Ezenkívül miniszteri, vezérigazgatói díjszerűen, a soron kívüli előléptetéseket, jutalmakat is adtak. Szakszervezetünk elnöksége nevében szeretettel köszöntjük a kormánykitüntetésben, Posta Kiváló dolgozó kitüntetésben, miniszteri és vezérigazgatói díjszerűen részesült elvtársakat!

Június 25-én este az Erkel Színház postás dolgozók foglalták el. Díszünnepséget rendeztek, amelyen **dr. Csanádi György** közlekedés- és postaügyi miniszter mondott ünnepi beszédet. A 100 éves múltat, de főleg a felszabadulás utáni hatalmas fejlődést és a nagy-szerű perspektívákat hangsúlyozta, elismerve, hogy hazánk fejlődésében nélkülözhetetlenné vált a postás dolgozók munkája.

Az ünnepséget neves művészek, a Postás Szimfonikus Zenekar és a HVDSZ „Bihari János” néptánc-együttesének műsora zárta be.

(Béres)

Példánkból ítélnék mások!

Kerekasztal-beszélgetés szocialista brigádvezetőkkel

Azok a brigádvezetők, akik részt vettek a Postás Dolgozó Kerekasztal beszélgetésében, ha szabad így mondani: veteránjai a brigádmozgalomnak, a szocialista munkaversenynek.

A velük való beszélgetés segítségével nem felfedezni akartuk a szocialista munkaversenyt, csupán levonni néhány tanulságot. Az egyes ember cselekedeteiből, a közösség gondjaiban való osztozásából kell kihámozni a lényegét. Hallgassuk meg elsőnek Konecsny Sándort, a Teréz Távbeszélő Üzem egyik karbantartó brigádjának vezetőjét.

— A telefonelőfizetők száma napról napra növekszik, az új állomásokkal szaporodik a gond is. Az előfizető jó készüléket, szabad vonalat vár, s hogy mi mindezt hogyan biztosítjuk számára, nem az ő gondja. Egy ember — még a legnagyobb tudással is — elveszne az igények és lehetőségek párharcában. Felosztjuk a munkát, s közben megismerjük egymás problémáit, amelyekből közös gond, a brigád gondja lesz. Nem vagyunk egyformák — ez természetesen — de segítünk egymásnak. A jó szó, a tiszta szándék és a segítség minden hivatalos „pattogásnál” többet ér. A jó szó és az őszinteség, azt hiszem ez a mi brigádunk titka. Enélkül nem hiszem, hogy ötször elnyerhetjük volna a szocialista brigád címet, s legutóbb a bronzérmét.

Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy bár 2500-al nőtt az állomások száma, a kieső üzemidő csökkent.

A szó körbenjárta és ki-ki hozzátette a maga gondolatait a vitaindítóhoz.

Uzsócs József, a Krisztina Táv Üzem központos osztályának karbantartóbrigád-vezetője így folytatja:

— A hetedik központbővítésen is sikerrel túljutottunk. Ez a legutóbbi — az Óbuda központ számmezejének átvétele — volt a legnagyobb feladat. A magunk munkáján felül segítünk a BHG szerelőinek is. Brigádszerződést kötöttünk, s két hónappal előbb átadtuk a munkát.

Az egyes vonalrendszerekben eddig egy vagy legjobb esetben két ember dolgozott. Ma szinte mindenki képes „beugrani” más helyére, mert ismeri az egész hálózatot. A dupla munka, s többszöri ki-szállás fél teljesítmény. Megszerveztük az előzetes vizsgálatot. Ha a központ rendben, mehet a szerelő a helyszínre. És biztosra megy, mert már pontos értesítést szereztünk: mikor javítható a készülék.

Az eredmény látszólag negatív. 3000-rel nőtt a kijavított hibák, s majdnem ugyanennyivel csökkent az azonos állomásokról beérkező bejelentések száma. Már az új mechanizmus elvei szerint dolgozunk. Igyekezzünk kialakítani azt a törzset, amelyre a következő évek lényegesen nagyobb feladatait építhetjük.

Idáig jutott, s a jövő, az új gazdasági mechanizmus említése nagy vitát kavart.

Glóts Antal, a József Táv Üzem Bem brigádjának vezetője több érdekességet, vitaérett problémáról beszélt.

— A karbantartó brigádok létszámgazdálkodása közismert. Ez miniket is rákényszerített arra, hogy egyszer dolgozzunk egy helyen, de jól. Mit jelent ez? A munkák mennyiségének, munkaóra-igényének pontosabb felmérése, munkánk jobb szervezése... de ez még kevés. A szerelő képtelen anyag, alkatrész nélkül ezt a gyakorlatban megvalósítani. Ma is mindennapos, hogy toldozunk, foltozunk, amit tegnap javítottunk, ma kicseréljük, mert nem volt megfelelő anyagunk. Ezek a természetmegoldások időki-esezt, felesleges munkát jelentenek. Meg kell találni az orvosságot? Természetesen, de ehhez sem a mai, sem pedig az új mechanizmusban nem elegendő a mi munkánk. Támogatást kell kapnunk a gyárraktól. Pótalkatrészt és segédanyagot. Ami ma dög, annak holnap gurulnia kell, mert az előfizetőknek egy a fontos: jó legyen a telefonjuk...

Az, meg még más is — kapcsolódott be a vitába Péntek Lászlóné, a DBH könyvelési brigádjának vezetője. A fél elvárja, hogy ügyeit gyorsan és pontosan intézzük. Nekünk pedig kötelességünk, hogy lendítsük a dolgokat. Az adminisztráció nem színes, de fontos. Ésre kell vennünk benne a feleslegest, az ésszerűt. Nálunk évek óta két helyen azonos folyamatot végzett két ember. Senkinek sem tűnt fel, megszokták. A brigád valamelyik tagja „felfedezte”. Javasoltuk, lktassuk ki. Elfogadták a javaslatot. Az előfizetők előbb kapták meg a számlát. En csak ilyen egyszerű dolgokról számolhatok be — tette hozzá még szinte mentegetőzően.

A „felfedezés” szó hallatára Schél András, a Ferenc Táv Üzem Puskás brigádjának vezetője sem akart kimaradni az eszmecsereből. Ő is „felfedezett” valamit, s ez — mondjuk meg őszintén — nem válik dicséretre a helyi szb-nek. A brigád, amely az állomás és

az alközponti szerelők egyesülése útján jött létre — a többszörös szocialista brigád cím elnyerésének tanúsága szerint — nem dolgozhatott rosszul. A tizenöt fős brigádból tavaly 9-en bronzérmet kaptak. Állomásszerelők, alközpontosok vegyesen. Idén negyven ezüstermet kaptak. Zavar keletkezett a brigádban. Hogyan? Kivételnek? Tavaly 9 bronz, idén 4 ezüst? Mi ez? Hát a többi, az nem dolgozott? Aki nem kapott, görbe szemmel nézett az ezüstartadónosokra. Azok mag legszívesebben visszadták volna az érmet, mert bántotta őket a brigád-villongás.

A legfurcsább az egészben az, hogy noha a brigád küldöttet menesztett a helyi szb-hez, nem akadt senki, aki megmagyarázná az okot, s megnyugtassa a kedélyeket. Lehet, hogy ezt azóta megtették, de ez nem menti a korábbi mulasztást!

Mi történt? Semmi szabályellenes. Az új rendelet a szocialista cím negyedszeri elnyerésekor bronz-, a hatodik alkalommal ezüst-, nyolcad-szor aranyfokozatú jelvényt adományozását írja elő a brigádok tagjai részére.

A folyamatosan együtt dolgozó brigádokban ez semmi-féle bonyodalmat nem okoz. Annál inkább az időközben egyesült brigádok tagjainál. Ilyen a Puskás brigád is. Tavaly a bronzjelvényt kilencen kapták meg, mert az egyesítés előtti szocialista brigádjukkal már három alkalommal elnyerték a címet, azaz a kilenc közül négy fő már ötször és idén öt már hatodszor, míg a brigád többi tagja ötször, vagy kevesebb-szer lett tulajdonosa a címenek.

A bonyodalmat a négy kinttett brigádtagnak a szocialista brigád cím elnyerésében kimutatható hosszabb jogfolytonossága okozta. Ezt pedig — bármilyen bonyolultnak látszik is — egyszerű lett volna megmagyarázni.

Ami elhangzott, amit szóvá tettek, nem az egyén, hanem a közösség, egy-egy esetben a Posta egésze, szinte az ország érdekében történt. Kis dolgok, helyi problémák? Annak látszanak, de valójában nem azok, mert valami mindig rokon bennük: a mások gondjaival való törődés, s ha megoldják azokat, azzal segítene a közösség nagyobb gondjain. E folyamatban van a szocialista brigád ereje, célja, értelme, amely előre visz, s egyre több követőre talál.

Németh Tibor

HÉT KÖZNAPOK

Még frissek a benyomások, az emlékek. A Postások Szakszervezete VIII. kongresszusának küldöttjei szinte vissza sem zökkentek még a mindennapok ritmusába, s máris töprengenek, fontolgatnak, hogyan ültessék át a kongresszusi határozatokat a hétköznapi gyakorlatba.

A szeptemberi területi bizottságon néhány nappal a kongresszus után már megkezdődött az előkészítő munka, hogy a határozatot mielőbb valóra váltsák. A tb. szűkebb vezető testületével folytatott eszmecsereink középpontjában a kongresszusi határozatok álltak, véleményünk, gondolataink, a gyors cselekvés szándékát tükrözik.

Egy jobb, mint kettő!

Elénk polémia alakult ki a „kiváló dolgozó” oklevelet megszüntető javaslat felett. A területi bizottság hiszi, hogy a dolgozók megértik a javaslat lényegét: a jelvényes fokozat a nagyobb erkölcsi és anyagi elismerés lehetőségét jelenti!

Csetényi István munkaverseny-felelős szerint a dolgozók többsége eddig is így vélekedett. Az okleveles fokozat eltörlése — szerinte — az élet által igazolt igény eredménye.

A területi bizottságnak az a véleménye, hogy a szakszervezet körében kevesebb helyesre lehet számítani. Mint ezt Keresztes Mihály munkavédelmi és munkásellátási felelős kifejtette: „A két fokozat eddig nagyobb, de ugyanakkor formális differenciálási lehetőséget biztosított a szakszervezet számára. A kinttétessel járó anyagi elismerés különbözőségét mérlegelve inkább az oklevél mellett döntöttek, s azok számát növelték. Az indok: — így több dolgozót jutalmazhatott. Az eredmény: — egyre nőtt a jelvény-várományosok száma.

A tb. jelen lévő tagjai egyetértettek abban: a jövőben a formalizmus helyére a körültekintőbb, lelkiismeretesebb mérlegelést igénylő döntés lép.

Valósítsuk meg a pályázati rendszert

Szerintünk az élüzem-feltételek helyett ma már indokolt a rugalmasabb, az élet követelményeivel sokkal inkább alkalmazkodó pályázati rendszer.

— Nem vitás — mondták, — hogy a PO. Ében kiírt élüzem-feltételek a Posta egészének legfontosabb teendőit, céljait tükrözték, de az sem kétséges, hogy ezek nem mindenütt jelentkeztek azonos súllyal. Így keletkezhetett olyan furcsa helyzetek, hogy egy-egy postaszerv, vagy hivatal maradéktalanul teljesítette az élüzem-cím elnyeréséhez szükséges feltételeket, s meg is kapta a címet, de ez nem minden esetben segítette a valóságos igények jobb kielégítését.

Erdemes itt idézni Törvisháti Lajos szavait: „Ebben a versenyfelfogásban sokszor csak az adatok, számok, s nem az emberek, az élet dominált. Sajnos, előfordult, hogy Kiváló hivatal címet adtak olyan hivataloknak, amelyek az adatszűrés feltételeinek valóban megfelelnek, de az emberi, erkölcsi követelményeknek már kevésbé, vagy egyáltalán. A területiükről idézett példát. Kiváló hivatal címet bírtokol egy olyan postahivataluk, ahol a vezető tetteleg bántalmazta a beosztottját! Mégis odaítélték a címet, mert egyébként nagyszerűen dolgoztak!”

Praág György — a tb. titkára — aki az idevágó gondolatokat igyekezett summázni: pályázati rendszer természetesen sokrétű és

minden részletre kiterjedő elbírálás esetén — a jók között is a legjobbaknak ítélné a pályát, s főleg közelebb hozná a feladatokat a valóságos élethez. Tudjuk: mindez csak ké-sőbb valósítható meg, de szerintünk érdemes gondolkodni, s ha lehet, meg kell csinálni, mert csak nyerhetünk vele!

Nagyobb megbecsülés a társadalmi tevékenységnek!

Az a bizonyos „egyenlődsi”, amelyről beszélgetésünk során sok szó esett, mondhatni: itt kulminált. A jelenlevők nem késték ki-jelenteni: nem az érdemtelenségre, hanem a társadalmi munkások valóságos többlettevékenységének a nem kellő megbecsülésére teszik szövé. Aki társadalmi tevékenységet vállal, tudatában van annak: egyéb kötelezettségei nem csökkennek, nem „lazíthat” gazdasági munkájában! A szakszervezeti tisztségviselők, aktivisták példamutató szintézisét adják a kettősségnek, s mégis, az elismerésből általában kimarad a társadalmi munka erkölcsi megbecsülése. A miértre pedig újra csak a számok, adatok bűvöletében fogant szemlélet ad választ. Hiányzik így a társadalmi plusz értékelése, mert az a szokásos módszerekkel nem mérhető. Az emberek, s tevékenységük sokrétű ismeretét kívánja attól, aki mérlegel, s ezt a pluszt a vezetők közül kevesen vállalják.

Gépesítünk, de nem mindenáron!

Beszélgetésünk során több példa, hivatkozás hangzott el a kongresszusi határozatnak az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló intézkedéssel kapcsolatban.

Csak helyeselni lehet, — mondták a jelenlevők —, ha az eddignél nagyobb gondot fordítunk a kisgépesítésre, mert a haladást jelentik, de... nem minden kisgép, és főleg nem mindenütt életfontosságú a szükséglet!

El kell fogadni azt a megállapítást, hogy pl. a legeldugottabb kishivatalok levezelőlap- és bélyegárúsító automatái anakronizmusként hatnak akkor, ha viszont a nagyfontosságú munkaterületeken hatalmas feladatok, vagy forgalom mellett nélkülözni kell a legszükségesebb gépeket. Hivatkoztak itt többek között a nehéz fizikai munkák (pl. kábelbefektetés) rossz gépellátására. — Ez a tény — mondták — nagyobb megfontolást követelne a gépesítés irányítóiól a gépesítendő munkaterületek kiválasztásánál.

— Nemcsak a jövő, hanem olykor a jelen is sok gondot okoz a területen. Az igazgatóság illetékesei nemrég az építőiparban jól bevált fafűrőgépeket vásároltak — mondta Csaba János munkavédelmi felügyelő, aki a munkavédelmi szemle során nem engedélyezte használatukat, mert postai körülmények között (8–10 méteres létrán állva) ez életveszélyes! Csoda-e — kérdezte — ha az ilyen esetek olyan látszatot keltenek: a gépek beszerzői — minden jószándék ellenére — kevés ismerettel rendelkeznek azok postai felhasználásáról!

Még frissek az emlékek, benyomások — írtuk a bevezetőben. Ma még sokan várakozó állásponton helyezkednek. Akadnak, akik felülről várják a megoldást. Ez illúzió! A határozat a maga módján szinte minden kérdésre választ ad. Elvi iránymutatás, igaz. De lehet-e más? Egy bizonyos: a határozatot végre kell hajtani! Ehhez pedig jobb hozzájárlni ma, mint holnap. Jó példa erre a szeptemberi tb.

(németh)

Milyen segítséget vár a szakszervezeti szervektől és aktivistáktól?

— A kérdésből is következik, hogy sok segítséget kérék és várok. Mint segített fogadom a szakszervezeti aktivistáktól a dolgozók jogos panaszainak, észrevételeinek hozzám juttatását, és azok megoldásának szorgalmazását is. Tudom és tapasztalom, hogy a megoldás gondokat jelent, mert nehéz ennek fedezetét biztosítani. Sok jogos panaszra ad alapot a mostoha elhelyezés, a korszerűtlen telephely, de reméljük, akadálytalanul halad az új telephelyünk megépítése, és akkor egy csapásra sok gond megoldódik.

— A termelési munkánál is sok segítséget tapasztalok és kérék a jövőben is a mozgalmi aktivistáktól. Talán sok szempontból helyesebb a „termelési segítése” fogalom helyett együttműködésről szólni. A szakszervezeti szerveknek és aktivistáknak is feladatuk, hogy a teljesítmények fokozása végett a szocialista munkaversenyt szervezzék, és még sok más formában közreműködjenek. A dolgozók anyagi érdekeit szolgálja a szakszervezeti aktivista, amikor a munkaszervezési hibákat bírálja, vagy a hibák megelőzésére hívja fel a figyelmet. A gazdaságosabb termelés segítése az év végi jutalmat is növeli.

— Üzemünknel három hónappal alakult meg a szakszervezeti tanács, s már a kezdeti tapasztalatok is megalakításának helyességét igazolják. Így a hat szakszervezeti bizottság összehangoltabb munkára képes, ezek munkájának mozgalmi jellege is kibontakozik. Úgy látom, hogy ennek segítése nekem, mint igazgatónak is feladat. Volt alkalmam sok példát látni, hogy a jól működő pártszervezetek és szakszervezeti bizottságok sokat lendítenek az egész üzem életén.

— ai —

Egy igazgató, aki szakszervezeti tisztségviselő is

koaxális kábelek fektetése. Óvatosabban vesse be a kábelvezetőt a kis csővezetékbe, mert könnyen törik. A koaxális kábel csőveinek kötése is új igény, szinte ötvös munkát követel szerelőinktől.

— A hálózatiépítésnél is vannak új megoldások, építünk már műanyag csővezeték is városi csőhálózatot. A műanyagcső drágább mint a betoncső, de könnyebb, olcsóbb a szállítása, és nem olyan balesetveszélyes a beépítése. Nyílt terepeken már korszerű földmunkagépeinkkel ássuk az árkokat a kábelek fektetéséhez, az árok betemetését is gépekkel végezzük.

A műszaki fejlődés témáján kívül szeretnénk arról hallani, hogy az igazgató elvtárs milyen változásokot vár a kábelüzem munkájában a gazdasági mechanizmus reformjának kibontakozása nyomán.

— Úgy látom — mondja Csáki elvtárs —, hogy nálunk is új lehetőségek nyílnak, növekedik az önállóság, de egyben a felelősség is. Azt tudjuk, hogy a jövőben is a Posta vezérigazgatóság szabja meg, hogy mikor és hol építsünk kábelhálózatot. Ezen túlmenően azonban úgy véljük, hogy lényegileg hasonló önállóságot élvezhetünk, mint más építőipari üzemek. Az utóbbi időben sok olyan intézkedés jelent meg, amely önállóságunkat fokozta: így a berkeret felhasználásánál, az üzemi tervek készítésénél stb. A

Új igazgató került a Posta Központi Kábelüzem élére: Csáki László. Igazgatóként először üdvözölhettük őt, de mint társadalmi tisztségviselő régi harcosa a Postások Szakszervezetének. Elnöke volt a Miskolci-, majd a Soproni Területi Bizottságnak. Ezenkívül a szakszervezeti központban a szervezési osztály vezetőjeként, majd jelentős szakmai vezetői beosztásokban és a pártapparátusban dolgozott. Szakszervezetünk központi vezetőségének és elnökségének jelenleg is tagja.

Beszélgetésünk kezdetén a Kábelüzem helyzetéről, fejlődéséről kérdezzük.

— A föld alatti hálózat építése és fenntartása mind nagyobb feladat — mondotta Csáki elvtárs. Öröndetes, hogy meggyorsult a hálózati fejlesztés, korszerűsítés. Az építési igények növekedése gondokat is jelent üzemünknek, de ezekkel szívesen bírkózunk.

— Üzemünk fejlődése számottevő, de a rohamosan növekvő hálózatiépítési igényeket kielégíteni nem győzzük. Egyrészt ebből eredően, másrészt a célrészűséget is nézve, a vidéki igazgatóságok gyorsabban fejlesztik kábelépítő kapacitásukat, mint a mi üzemünk.

— A kábelhálózat építésénél nemcsak a mennyiségi növekedés okoz gondot, hanem a minőségi változások is. Nemcsak rézrű és ólomköpenyű kábeleket fektetünk már, hanem alumínium erű és alumínium vagy műanyag köpenyű kábeleket is. A távkábelek szerelésénél a vívfrekvenciás, többszörös üzemmód miatt igényes kiegészítésekkel kell végezni. Mind több kábelünket alkalmasra kell tenni arra, hogy érnévesenként már ne csak 24, hanem 60 csatornás berendezéseket üzemeltethessünk. Kísérletként már 120 csatornás kiegészítést is elkezd-tünk.

— Új igényeket és gondokat jelent a

A termékforgalmazás új rendje IV.

1968. január 1-től lényegében megszűnik a belföldi termékforgalmazás (eladás és vétel) korábbi kötöttsége. Megszűnik a napi társasági viszony, a vállalatok közötti kapcsolatok a megrendelések feladásának, illetve kielégítésének útján tekinthetők el. Ezzel a gazdasági megfontolások (a szükséglet felmérése, a termelés szervezése, a felkészülés, a technológiai szükséglet, a gazdaságosság stb.) befolyásolják. A vállalatok önállóan és szabadon dönthetnek arról, hogy termékeiket kinek adják el, illetve szükségleteiket kitől szerzik be. Feloldják továbbá mindazokat a kötöttségeket, amelyek a vállalatoknak a nagyvagy kiskereskedelemről történő beszerzését korlátozták.

termékforgalmazás új rendje, s a kivonatoltan ismertetett elvek miként valósulnak meg a gyakorlatban? — kérdeztük Juhari Istvántól, a vezérigazgatóság ügyosztályvezető-jétől.

— A Posta, mint nagyvállalat, az egész országot átfogó hálózattal, sajátos területi egységekre bontott középírányító és végrehajtó szervezettel látja el feladatait. Szerteágzó tevékenységéhez mintegy 40 000 főt foglalkoztat, s mintegy 180—200 belföldi vállalat van termékforgalmazási kapcsolatban — válaszol kérdéseinkre Juhari István. — Az új mechanizmus termékforgalmi alapelveit, valamint a helyi sajátosságokat figyelembe véve, célszerűnek látszik, hogy a szükséges anyagok zömét változat-

lanul — a piaci kapcsolatokat legjobban érvényesíteni tudó — központi beszerzéssel biztosítsuk. A nagybani beszerzés ugyanis kedvezően befolyásolja az árakat, lehetővé teszi a szállítások gazdaságos megszervezését. Az egy helyen jelentkező, jól áttekinthető készlet ugyanakkor kedvezőbb diszponálási lehetőséget biztosít. Így módon remélhető, hogy feladatainkat kisebb készletekkel, jobban oldjuk meg. Ez viszont alacsonyabb kamat- és eszközleltári költséget jelent, ezáltal a vállalati nyereség (és a részesedés) kedvezőbben alakulhat.

Tudomásunk szerint néhány postaszerv jogot és lehetőséget kap az önbeszerezésre.

— A központi beszerzés és elosztás mellett az olyan középírányító postaszervek, amelyek az általánosított elvű, speciális anyagokkal dolgoznak, továbbra is önállóan szerezhetik be az ilyen szükségleteiket a szállítótól, sőt, ezt az önállóságot más szervekre, illetve az anyagok szélesebb körére kiterjesztjük. A speciális anyagoknál a központi beszerzés és eladás közbeiktatása feleslegesen növelné az átfutási időt és a költségeket. Ezért a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Központi Járőrműtelep, a Központi Járőrműtelep, az Épületkarbantartó Üzem ilyen vonatkozásban önállóságot élvez — mondja informátorunk.

— Ugy tünik, az egyedi beszerzés lehetősége az olyan termékek esetében is indokolt, amelyek általában helyileg gyorsan és akadálymentesen szerezhetők be a kiskereskedelemtől, vagy az egyéb szükséges kereskedelmi szervektől.

— Valóban. A különösebb jogi kapcsolatot (éves kapacitáskötés szerződés, szállítási szerződés) nem igénylő beszerzésekre — amennyiben nem zavarják a lakossági igények kielégítését — ugyanakkor lehetőséget kívánunk biztosítani a középírányító szerveknek. El szeretnénk érni, hogy a takarítványok, mosógépek, iró- és íróasztalok, izólámpák, tüzelőanyagok stb. beszerzéséhez ellátmányt kapjanak majd, amelyből önállóan gazdálkodhatnak.

A mondottakból adódik, hogy az anyagbeszerzés és készletezés kulcskérdéseit a következő címszavakkal lehet és kell megfogalmazni: 1. Mi? 2. Miből? 3. Mennyit? 4. Hol?

— Az új gazdasági mechanizmusban alapvetően megváltozik a készletfinanszírozás rendszere is. 1968-ban a Posta — az 1967. évi átlagos forgóalapítélet mértékét — egyszerű forgóalap-juttatásban részesül, költségvetési kiutalás-ként. Az ily módon rendelkezésünkre álló forgóalapról kell elsősorban gazdálkodnunk. Amennyiben ez nem fedezné a postai készletszükségleteket, lehetőség van hitel kérésére a Nemzeti Banktól. Ezzel a lehetőséggel azonban csak végszükség esetén szabad élnünk, mivel a forgóalapról beszerzett készleteket csak 5 százalékos eszközleltári járulékkal terheljük, míg a bankhitel után ennél általában jóval magasabb, 7—9 százalékos kamatot kell fizetni — mondja befejezésül Juhari István. — Az új gazdasági mechanizmusban alapvetően megváltozik a készletfinanszírozás rendszere is. 1968-ban a Posta — az 1967. évi átlagos forgóalapítélet mértékét — egyszerű forgóalap-juttatásban részesül, költségvetési kiutalás-ként. Az ily módon rendelkezésünkre álló forgóalapról kell elsősorban gazdálkodnunk. Amennyiben ez nem fedezné a postai készletszükségleteket, lehetőség van hitel kérésére a Nemzeti Banktól. Ezzel a lehetőséggel azonban csak végszükség esetén szabad élnünk, mivel a forgóalapról beszerzett készleteket csak 5 százalékos eszközleltári járulékkal terheljük, míg a bankhitel után ennél általában jóval magasabb, 7—9 százalékos kamatot kell fizetni — mondja befejezésül Juhari István.

— Az elvek világosak. A valóra váltás azonban körültekintő előkészítést és lebonyolítást követel. A termékforgalmazás új rendszere a Postánál is csak akkor válthatja be a hozzá fűzött reményeket, ha — többek között — a megfélemlítő tervellátottságra (pillanatnyilag ez a leggyengébb pont), a jól megszervezett információs rendszerre, a folyamatos készletezésre, a beszerző és a felhasználó postaszervek észszerű és rugalmas együttműködésére alapozzuk.

K. Gy.

(macsári)

Félideőben a jubileumi verseny

Látogatás Lakihegyen és a Központi Járőrműtelepen

— Hogy elsősorban mitől függ az elmúlt évi sikerünk esetleges megismételhetősége? — ismétlik kérdésünket a Minisztérium és a SZOT Vörös Vándorzásalával ki-tüntetett Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetői. Majd habozás nélkül válaszolnak. A meglehetősen szerteágazó és sokrétű tevékenységünk közül elsősorban a lakihegyi rekonstrukciót emelik ki.

A lakihegyi rekonstrukció

Lakihegyen kisebb fajta fel-fordulás fogad bennünket. A barátságos környezetet — az építkezéssel óhatatlanul együttjáró — törmelékupacok csúfítják. Az új épületszármarak azonban már elkészült, s a két, egyenként 150 kilowattos adó nagytérme már szemet pihentető pasztellszínekben pompázik.

— Az erősáramú berendezések szerelése, a csatlakozás kiépítése rövidesen befejeződik — mutatja a helyszínt Mátyás Béla üzemvezető-helyettes. Rövidesen sor kerül az I. számú 150 kilowattos adó telepítésére is. A munka jó ütemben halad. A II. számú adó szerelését jövőre ütemezzük. A 300 kilowatt már biztosítja — jó vételi lehetőségek mellett — az ország csaknem teljes beszerzését.

— A rádió műsorszórásának gerince eddig, s a jövőben még inkább Lakihegyre épül. Az állomás kollektívája — amely már kiérdemelte a szocialista címet —, nagy hozzájárulással és lelkiismeretességgel dolgozik ezen, pedig a rekonstrukció alatt kétféle kell figyelniük. Vállukon nyugszik az újonnan létesülő adóállomás terhe, s egyúttal nap mint nap biztosítani kell a rádióműsor-sugárzás zavartalanosságát is.

Haraszti Pál, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára, adatokkal szolgál: a rádióműsor-sugárzásnál 0,02, a televízióé 0,2 az üzem-feltételekben is kikötött, megtűrt üzemzavar-idő — mondja. — Ezzel szemben az első negyedé-ében — frissebb adataink még nincsenek — a rádióállomás 0,006, a televízióé 0,032 a műsorszórás idő-vi-szonyított százalékos tény-szám. Lakihegy ilyen vonatkozásban is a legjobbak közé tartozik. Az év első három hónapjában 219.247 percnyi műsorszórás sugároztak, s ebből mindössze 3 másodperc zavar volt.

Szembetűnt a sok fiatal arc

— Az átlagos életkor meglehetősen fiatal nálunk. A dolgozók zöme az ifjabb korosztályhoz tartozik. Ez még inkább vonatkozik a televízióra, amelynek gárdája szinte csupa fiatalember — válaszolnak benyomásainkra az igazgatóság. — Az utóbbi években számos rádió- és tv-adóállomás lépett üzembe, de még nagyobb arányú fejlődésre számíthatunk. Az üzemben levő álló-eszközök (épületek, gépek, berendezések) értéke 1966 végén 600 millió forint körül mozgott. A folyamatban levő fel-fel kész beruházások ekkor kb. 200 millió forint értékét képviselik. Állásunkhoz képest viszonylag fiatalok a gépek, az újra fogékony fiatalok közül toborozhatjuk.

Ezt követően a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság mintegy 50, területileg meglehetősen szétszórott egysége összehangolt tevékenységének „titkát” firtatjuk. A kibontakozó jubileumi munkaversenyről érdeklődünk.

A bizalmon alapszik

— A munka, az együttműködés a bizalmon alapszik. A bizalom a dolgozók öntudatos tenniakaratára, alkotókészségére és lelkiismeretességére épül. Nálunk ez természetesen, nem is lehet másképpen elképzelni. Kevesen vagyunk ahhoz, hogy minden ember mellé minőségi ellenőrt állít-

sunk — mondja az igazgató. — Helyette inkább arra számítunk, s számításunkban eddig nem csaldtunk, hogy mindenki a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen végzi a rá bízott munkát. Sokat köszönhetünk a szocialista brigádoknak. Eddig 47 brigád érdemelte ki a megtisztelő címet.

— Szakszervezetünk kongresszusa határozatilag is hadat üzent a szocialista munkaverseny formális vonásainak. A Posta-, Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon már korábban szakítottak az ilyen rossz módszerekkel. A verseny az igazgatóságra és az egyes állomásokra váró feladat, valamint az üzemfelfutatók egységes egészét képeznek. Az üzem cím elnyerésének feltételeihez igazodva állomás-ként, s ezen belül szolgáltatásonként (rádió, tv, mikro, távbeszélőátvitel) külön-külön versenyfeladatként bontják le az üzemzavarra, az anyagkészletre vonatkozó tennivalókat, s e tennivalók megvalósítása egyben a negyedéves üzem-jutalomnak is feltétele. Az anyagi érdekelttség és a szocialista munkaverseny illyképen párosítása önállóságra, felelősségre ösztönöz mindenkit.

A Lakihegyi Árnas fái alatt lefolyt beszélgetés után azzal búcsúztak tőlünk az állomás vezetői, dolgozói, hogy „a szolgálati idő alatt semmi különös esemény nem történt”. Szinte minden alkalommal így üdvözlük a kívülről jött látogatókat. A már-már megszokott hangzó jelentéshez azonban hozzá kívánkozik, hogy „különleges esemény” szerencsére csak nagy ritkán történik. A Posta-, Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság kollektívája nagyon vigyáz rá, hogy ilyesmi ne forduljon elő.

Pótló: agos felajánlások

A reggeli munkakezdés időpontjában — mint minden üzemben — nagy a nyüzsgés a Posta Központi Járőrműtelepen is. A kapun a mintegy 1400 főt számláló kollektíva 7 órakor kezdő tagjai kisebb csoportokban igyekeznek befutni, s kifelé pedig sűrűn egymásután már szolgálati újtúra indul a gépkocsik egy része. Az összevisszaság azonban csak látszólagos, a sietség szervezett rendet takar.

Mindössze néhány hónap telt el azóta, hogy a járműtelepet — elmúlt évi eredményes gaz-

dálkodásáért — üzem cím-mel tüntették ki. A félv de-rekán járunk, milyenek az idei kilátások?

— Félévi adatok még nincsenek. A részeredményekből azonban már következtethetünk; kollektívánk ez évben is igyekszik becsülettel helytállni — válaszolnak kérdéseinkre a szakszervezeti bizottságon.

Az üzem cím megtartásáért, ismételt megszerzéséért kibontakozó mozgalomnak újabb lökést adott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére kezdeményezett jubileumi munkaverseny.

A brigádok, az üzemek a szokásoknak megfelelően, általában az év elején tesznek felajánlást. A jubileumi munkaverseny keretében viszont többen módosították korábbi elhatározásukat — tájékoztatónként (rádió, tv, mikro, távbeszélőátvitel) külön-külön versenyfeladatként bontják le az üzemzavarra, az anyagkészletre vonatkozó tennivalókat, s e tennivalók megvalósítása egyben a negyedéves üzem-jutalomnak is feltétele. Az anyagi érdekelttség és a szocialista munkaverseny illyképen párosítása önállóságra, felelősségre ösztönöz mindenkit.

A Lakihegyi Árnas fái alatt lefolyt beszélgetés után azzal búcsúztak tőlünk az állomás vezetői, dolgozói, hogy „a szolgálati idő alatt semmi különös esemény nem történt”. Szinte minden alkalommal így üdvözlük a kívülről jött látogatókat. A már-már megszokott hangzó jelentéshez azonban hozzá kívánkozik, hogy „különleges esemény” szerencsére csak nagy ritkán történik. A Posta-, Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság kollektívája nagyon vigyáz rá, hogy ilyesmi ne forduljon elő.

Az üzem cím megtartásáért, ismételt megszerzéséért kibontakozó mozgalomnak újabb lökést adott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére kezdeményezett jubileumi munkaverseny. A brigádok, az üzemek a szokásoknak megfelelően, általában az év elején tesznek felajánlást. A jubileumi munkaverseny keretében viszont többen módosították korábbi elhatározásukat — tájékoztatónként (rádió, tv, mikro, távbeszélőátvitel) külön-külön versenyfeladatként bontják le az üzemzavarra, az anyagkészletre vonatkozó tennivalókat, s e tennivalók megvalósítása egyben a negyedéves üzem-jutalomnak is feltétele. Az anyagi érdekelttség és a szocialista munkaverseny illyképen párosítása önállóságra, felelősségre ösztönöz mindenkit.

A műszaki részleg az első negyedévben 122 000 forintot teljesített a vállalatból — mondják informátoraink. — Az 513 főt magába foglaló 73 gépkocsivezetői brigád 15 000 liter benzint, 4000 liter keveréket, 18 000 liter gázolajat takarított meg — összesen 93 243 forint értékben.

Még messze az év vége, s jóslásokba sem bocsátkozhatunk. Egy azonban bizonyosnak látszik: a Posta Központi Járőrműtelep ott lesz a névsorolvasásánál, amikor a jövő év tavaszán ismertetik, hogy az üzem címért versenyző postaszervek közül kik teljesítették a feltételeket.

Macsári Károly

Új műszaki könyvek

Dr. Menyhért József, a műszaki tudományok kandidátusa „Légtérkép” című könyve ismét megjelent. A mű tanúbizonyságát adja annak, hogy a tudományos kutatómunka és a mindennapi gyakorlati élet egyre szorosabb kapcsolatban van társadalmunkban. A három fejezetből álló könyv foglalkozik többek között a meteorológiai alapismeretekkel, a levegő hőmérsékletével, közérzeti kérdésekkel, a környezet mesterséges és természetes megvilágításával, a falak, gépek stb. színezésével. Számos ábra és táblázat járul hozzá a szöveg és a számítások könnyebb megértéséhez. A Posta területén a légtérképi problémák megoldása igen aktuális.

Magyarai Béla: Az elektronika rajzjelei című könyve a Szakmunkássegítők könyv-sorozatában jelent meg. Budun—Kálmánykóv—Szotokij: Mértékegységek nemzetközi rendszere című munkája a műszaki területen szinte nélkülözhetetlen. A műszaki fejlődés rohamos üteme nemzetközi és belföldi vonatkozásban is egységesítést, szabatosítást követel.

Lengyel—Solti: pH-mérés és szabályozás című könyve tárgyalja ennek az újfajta mérésnek fogalmát, definícióját és többek között a műszerek működtetését.

Dr. Kánya Ernő: A közlekedés önköltsége c. könyve, világszerte is az első mű, amely a szállítási teljesítmények önköltségének elméleti és módszertani kérdéseivel foglalkozik.

Aktivisták könyvespolca

A Táncsics Könyvkiadó adta ki a következő mű-veket:

„Munkásellátási jogszabályok gyűjteménye” fel-öl el minden e témát érintő aktuális jogi meg-állapítást.

„Üzemi baleset és foglalkozási betegség” a többi között tartalmazza a kár-talanítást és kártérítési szabályokat is.

„A magyar társadalombiztosítás húsz éve” szöveges grafikonos gyűjtést ad az érintett ak-tivisták kezébe.

Nemrégiben sok postás dolgozott választottak tanácsstaggá. Eppen ezért aianljuk a „Tanácsstagok kézikönyve” című kiad-ványt, amely hasznos se-láldeszköz e fontos mun-kához.

b—ces

Jó üdülést!

Azt hiszem, bátran leírhatom, hogy a szabadságot, az üdülést minden dolgozó egyformán nagyra értékeli. Jó megpiheni egy kicsit az élet lüktető iramában, és jó erőt gyűjteni az elkövetkezendő évre. Nem mindegy, hogyan töltjük el a várva várt napokat. Először is a dolgozó asszonyoknak szeretnék küldeni egy megfontolandó tanácsot: ne időzítsék a szabadságukra a „második műszak” minden „örömet”, így a nagytakarítást, befőzést, nagymosást stb.

Ugye, kedves asszonytársaim, most sokan magukra ismernek? Pedig mennyire helytelen ez! A pihenés, a kellemes időtöltés helyett nem marad más emlék, csak a fáradtság. Így röppennek el az évek egymás után, a szervezetenk annyi fontos kikapcsolódása elmarad. Pedig szervezeteinkkel szembeni kötelesség.

Kedves Asszonyaim! Ezért ne csak a munkahelyről menjünk szabadságra. Legyen az az idő az egész családnak egy kedves élménye.

Sok családnak úgy oldódik meg az üdülési problémája, hogy szakszervezeti beutalást kapnak. Üdülünk dolgozói

szeretettel várják a dolgozókat, és mindent elkövetnek, hogy a beutaltak jól érezzék ott magukat. A napokban beszélgettem egy üdülésről visszatért mosolygó arcú szakértővel. Visszagondolt az üdülésben eltöltött szép napokra, az ismerkedési és búcsúestire. Az üdülő felejthetetlenül szép parkjára. Egy panasz volt, hogy saját szavaival éljek: „Halálra ettetek!” En is mosolyogtam, ám ennyi panaszt még elbírnék.

Bücsűzöl egy pár jó tanácsot szeretnék én is az üdülés sikeréhez hozzájárulni. Ne vigyünk magunkkal csak annyi dolgot az üdülésre, mint amire feltétlenül szükségünk van. A sok holmi megnehezíti az utazást, elhelyezést. Inkább praktikus dolgokat csomagoljunk, olyanokat, amelyeket jól ki tud használni gyerek, felnőtt egyaránt. Ne csomagoljunk be útipoggyászunkba a gondot, idegkedést, pesszimista felfogást, zsörtölődést és más rossz tulajdonságokat. Ezeket hagyjuk el. Legyünk vidámak, mert a vidámság ragadós, a jó kedélyű ember mindenhol örömmel üdvözölt jövevény. A napozásról annyit, hogy

óvatosan kezdjünk hozzá, és ne akarjunk egy nap alatt barnára sütni, mert csak a sülés sikerül, a barnulás nem. A legelső nemegyszer orvosi kezelést is igényel. Akkor aztán sokáig nem élvezhetjük a nap sugarait. A fokozatosan lesült bőr viszont sokáig megtartja szép barna színét. A hirtelen napozás a szervezetnek sem tesz jót, különösen a nem teljesen egészséges embereknek.

A gyerekeket se fejelemzők állandóan, ne akarjuk — ha addig nem sikerült — az alatt a két hét alatt mindenáron megnevelni. Engedjük örülni a vakációnak, de természetesen csak bizonyos korlátok között, legyünk figyelemmel arra, hogy mások üdülését ne zavarják féktelen tempójukkal. Az esetleges rossz iskolai bizonyítványt sem üdülés alatt beszéljük meg a gyerekekkel, de másokkal sem.

Általában elmondhatjuk: a közösségekben történő üdülésnél kulturáltságunk fokmérője az egymáshoz alkalmazkodó, udvarias, tapintatos magatartás. Kívánunk kellemes nyaralást minden kedves postás dolgozónak, olvasónak.

Postás Panni

Augusztus 6-án a Lumumba utcában

A hagyományossá vált Postás Kulturális és Sportnapot idén is igen gazdag programmal rendeztünk augusztus 6-án a Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsa a Lumumba utcai sporttelepen.

Sport hírek

Jól hajrázott a Bp. Postás labdarúgócsapata az NB. III. Észak-közép csoportjában. Az utolsó négy mérkőzésen több gólt lőtt, mint az előző 11 mérkőzésen összesen, és 5 pontot szerezve, a bajnokság 11. helyén végzett a tavaszi idényben. A kiesés veszélye azonban még mindig fenyeget.

A postás jégkorongozók közül, idén ismét ketten jelentek be távozásra szándékkal. Szikrárt, aki tíz éven keresztül szerepelt a zöld-fehér színűben, az U. Dózsa csapatát az egyesület. A fiatal, ifjúsági válogatott Véber kiadását a BVSC kérte, a kérdés elől azonban a Postás Elnöksége elzárkózott. Véber most jötték nélkül kíváncsi az átigazolási időről.

Ehhez joga van. De vajon kinek jó ez, és mikor szűnik meg ez az egészségtelen hívogató?

Nem volt gyerekjáték a július eleji rekkenő hőségben lebonyolított kerékpáros Bükki Kupaverseny, amely igen nagy feladatot elé állított a „porfelhőlovagokat”. Takács (Bp. Előre) biztosan nyerte az egyéni összetett, a harmadik helyen — meglepetésre — Benkő Lajos, a Bp. Postás versenyzője végzett.

A szegedi Postás vonatkiránduláson — két szerelvény — mintegy 1200 postás dolgozó és hozzátartozója utazott a Tisza-parti metropolisba.

A legközelebbi Postás vonat október 22-én (a dátumra tessék vigyázni!) indul Badacsonyra.

A kispályás labdarúgó-, az asztalitenisz-, teke- és röplabda üzemi bajnokságok második (őszi) fordulójára, nem sokkal az augusztus 6-i postás sportnap után, kezdetét veszi, a Lumumba utcai sporttelepen.

Vontalottan halad a sakkok üzemi bajnoksága, de a Páva utcai Javítóműhely, Belváros, Erzsébet Távbészoló Központ, az Alközpont, a Bp. 70-es és a Bp. 4-es munkahelyek csapatai megjelentek a találkozókon. Nem így a Bp. 112-es, és a Távbészoló Igazgatóság csapatai. A bajnoki küzdelmek november végéig tartanak.

B. Gy.

(vredes)

1905-ben történt

A Magyar Posta 100 éves jubileuma számos egyéb — postás vonatkozású — jubileumot is felidéz. A sportolók is jelentkeznek többé-kevésbé „kerekek” évfordulókkal.

Az egyesület, a Postás SE, ugyan „csak” a 68 éves jennitását jegyezheti, miután 1899-ben alakult, „Posta Távirat Tiszviselők Sport Egyesülete” néven. Hogy a dr. hennyei Hennyel Vilmos postáigazgató vezetésével alakult egyesület elsősorban kik számára kívánt testmozgási lehetőséget nyújtani, arra az egyesület akkori nevéből is következtetni lehet. Az alakulás három szakosztályt — torna, vívó és kerékpár — hívott életre.

A futballszakosztály évfordulója már kerekesebb, mert 65 évvel ezelőtt, pontosabban 1902. március 9-én, a III. ker. TVE ellen kezdte a bajnokság II. osztályában hivatalos szereplését. A bemutatkozás jó volt: 2:1-re győzött a PSE. Sőt, a folytatás sem volt rosszabb, mert a csapat biztosan nyerte — újonc léte — a bajnokságot, és feljutott a legjobbak közé, az I. osztályba.

Itt is helytállt a Postás SE, mert 1903-ban a 4. egy évvel később az 5. helyet szerezte meg, azután beköszöntött a nagy esztendő, 1905. A Postás egyik szenzációs győzelmét a másik után aratta, és szoros versenybe került a bajnoki címért az FTC-vel. A bajnokságot meg is nyerte a Postás, ám az FTC — mint érdekelt fél — óvást nyújtott be a 7:0 arányú győzelemmel végződött

Postás—Főv. TK mérkőzés ellen. Az volt a vád, hogy az ellenfél két játékosát megvesztette azzal, hogy a Magyar Postánál állást kapnak.

Az MLSZ közgyűlése — bár a postás vezetőkre a legkisebb gyanút sem lehetett rábizonyítani — megsemmisítette a 7:0-as mérkőzést és az újrajátszást sem engedélyezte. Így azonos pontszámmal, jobb gólrányával az FTC lett a bajnok. Az egyesület úgy válaszolt a durva sérelemre, hogy feloszlatta a futballszakosztályát. A Labdarúgó Szövetségben funkcionáló postás sportvezetők pedig lemondtak.

Csak az alsóbb osztályokban kapcsolódott be — a vesztegetési botrány után évekkel — ismét a magyar futballsport verkeringésébe a Postás SE, de a legjobbak közé sokáig nem tudott visszakerülni. Pedig egyébként szépen fejlődött a szakosztály és 1925 augusztusára a régi lövésznyitáron létesített sporttelepen elkészült az akkor legmodernebbnek elismert klubháza is. A futbalcsapat az 1924/25. évi bajnokságban, a II. osztály 4. helyén végzett, de a következő évből már csak néhány mérkőzést játszott. Az akkor még csak a fellángolt amatőr-professzionista vitában úgy határozott az egyesület választásmánya, hogy az MLSZ által kiírt bajnokságban mindaddig nem vesz részt, amíg a kérdést meg nem oldják, illetve a hivatalos és az amatőr labdarúgók versenyét szét nem választják.

Vedres József

KÖNYVESPOLC

Szépirodalmi Könyvkiadó

Bárdos Pál: Különös ismeretelője a félelem című könyvének története 1944. őszén kezdődik, egy munkaszolgálatos század szomorú, viszontagságos napjait eleveníti meg, új, izgalmas formában. Most készült film *Heltai Jenő*: Jaguár című könyvéből. Az olvasó most az Olcsó Könyvtár sorozatban kaphatja meg a közkedvelt művet. Szintén közismert *Szép Ernő*: Lila akác és Adámesutka című két kisregénye, amelyek egy kötetben jelentek meg. A Ferenc József-i kor polgári, félvilági társaságát a karikírozás felé közelítő fanyarsággal eleveníti fel. *Győre Imre*: Fényem, feketeségem című versgyűjteménye a lírát kedvelők igényeit elégíti ki.

Europa Könyvkiadó

Defoe: A londoni pestis című könyve a zsebkönyvek sorozatban jelent meg. A szerző az 1665-ös londoni pestis okozta rettenetes katasztrófát és a járvány ellen küzdők hősi helytállását írja meg történelmi hitelességgel. *Bohusláv Brezovsky*: Örök szerelmesek című könyvével mutatkozik be a magyar olvasóköröshöz új stílusban. A könyv a cseh szlovák irodalom legkiválóbb prózáit alkotja. *Katona Szabó István*: Vesztett szere-

lem című regénye a romániai magyar irodalom egyik kiemelkedő alkotása. A falusi élet nyomorúságos körülményei között kibontakozó szerelemnek állít emlékművet. A Modern Könyvtár sorozatban *Jean Husson*: Herbeleau lova című könyve vidám, kalandos történettel szórakoztatja az olvasót. A francia akadémia 1965-ös nagydíját nyerte el a mű. *Miodrag Pavlovic* fiatal belgrádi orvos az 50-es évek elején verses kötetet lepte meg olvasóit. Most, Híd a semmibe című könyve olyan viszhangot keltett, mint a merészen újító versei.

Móra Könyvkiadó

Hegedűs Géza: Vasbordájú szentek című könyve regényes korrajz *Oliver Cromwell*ről és az angol forradalomról. *Lengyel Balázs*: A szebeni fiúk című regénye az 1848-as magyar szabadságharc kedves epizódjait eleveníti fel. *Benkt Danielsson*: Tutarjól tutajra című könyve útirajz, de méltán vetekszik *Verne Gyula* kalandregényeivel is. A különbség csupán az, hogy a történeteket a valóság szülte. Két meséskönyvet is ajánlunk. Az egyik *Szász Imre*: Gyere velem a pályaudvarra. A színes képeskönyv a gyermekek előtt rejtelmesebb tündő pályaudvari életet mutatja be. A másik könyv *Hajnal Anna*:

ÓVJUK ŐKET!

— Ne lábatlankodj itt kisfiam, menj le játszani! — Hányszor és hány családban hangzik el ez, és ehhez hasonló mondat nap mint nap. És a gyerek boldogan kapja a focit, a kerékpárt, vagy más játékszert és „le” megy, apuka meg anyuka pedig nyugodtan kezd a második műszakot, a mosást, takarítást, főzést vagy tanulást. Vajon hány szülő gondolt már arra, hogy ilyen esetben szinte halálos veszélybe küldte gyermekét? Pedig mindenki tudja, mindenkinek tudnia kell, hogy az utcán tilos a játék és a felügyelet nélküli gyermek jelenléte az utcán életveszélyt jelent. Az úttest nem futballpálya, és a kerékpáros bravúrok sorozatát sem itt kell lebonyolítani. Gondoljunk mindig arra, hogy a kicsik veszélyben vannak az utcán! Gondoljunk rá, hogy a gyerekekért bennünket felelősek terhel a felelősség!

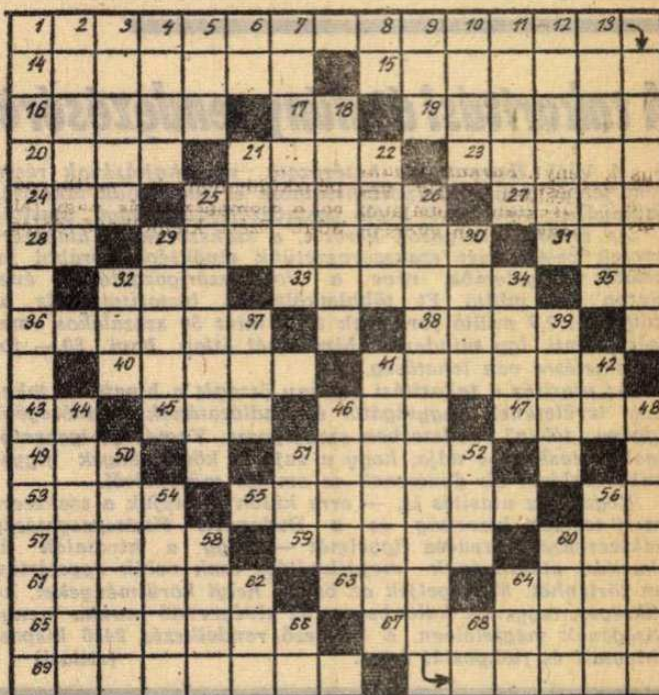
Mi a tennivaló? Erre válaszol hét mondatban a Fővárosi Köztársasági Balesetelhárítási Tanács:

1. Minden felnőtt felelős a bekövetkezett gyermekbalesetekért!
2. Minden felnőtt érezze kötelességének, hogy a közlekedésben példát mutasson a gyermekeknek!
3. Tanítsuk meg a gyermekeket a helyes közlekedésre.
4. Óvjuk gyermekeinket az utcán rájuk leselkedő veszélyektől.
5. Ertsük meg a gyermekeket, hogy az utca nem játszótér.
6. Ne engedjük a gyermekeket az úttesten labdázni, játszani!
7. A hetedik mondatot rejtélyünk tartalmazza. Helyezze megfelelő sorrendbe a szövegfordékok felcserélt oszlopait, és a megfejtés máris rendelkezésére áll.

EN	KO	JÜK	GY	KIS	NE	RU	GED
ME	OLY	IN	ÚT	KET	ER	AN	KE
NA	RÉK	KON	ROZ	KE	VO	PA	LA
AH	MOŠ	VIL	TÖB	LA	NI	AU	OL
TRO	LE	USZ	DIK	KÖZ	USZ	KE	LIB

MEGFEJTÉS: Ne engedjük kiskorú gyermekeinket olyan útvonalakon kerékpározni, ahol villamos, autóbussz, trolibusz közlekedik.

KERESZTREJT VÉNY

VÍZSZINTES: 1. A kongresszus utáni legfontosabb tennivaló. 14. Révész? Nem... 15. A mohamedánok istene (névelővel). 16. Földön túli. 17. A. N. 19. NSZK város. 20. Menegélt. 21. Szigetlakók. 23. Gyanús hely. 24. S. R. A. 25. Hasítékot. 27. Nem bent. 28. Fordított névelő. 29. Divatos bútorarab. 31. N. C. A. 32. Könyvben van. 33. A háziállat. 35. Egyesült Államok. 36. Egyfajta fémmel bevont. 38. A hulladék (ikérszó egyik fele). 40. Szégyenkezik. 41. Akták. 43. Fordítva. 45. Zötyögött. 46. Névmás. 47. Régi nép. 49. Bírósági ügy. 51. Híres olasz hegedűkészítő család. 53. Karikaláb. 55. Ezt követeli a közönség, ha tetszik a műsor. 56. T. S. 57. Énekhármaskor. 59. A növényrész. 60. Főzélekfele. 61. Angol főurak. 63. Római három. 64. Hivatás. 65. Két leánynev. 67. Hibában. 69. Kaparószerszám.

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 1., 26.
Beküldési határidő: augusztus 10.

A június havi keresztrejtvényt megfejtése vízszintes 1. A kongresszusi küldöttek. 49. Az önállóság. 75. Balatonalmádi. Függőleges 1. Csomor. Könyvtudalmat nyertek: **Pados Károly** (Budapest), **Tóth Tibor** (Balassagyarmat), **Gergely István** (Biharkeresztes), **Kiss Jánosné** (Balatonfüred), **Takács Szabolcsné** (Hódmezővásárhely).

FÜGGŐLEGES: 1. A mozgáspostások panasza. (Még ez évben orvosolják.) 2. Mindennek van. 3. Leánynev (névelő). 4. Emel. 5. Á. R. I. 6. Vés. 7. Hangszer. 8. Azonos betűk. 9. T. Z. A. 10. Testrész (+). 11. Létezték. 12. A vér része. 13. ...lus, boglárka. 18. Rézűkre? 21. ISN. 22. Piaci ár. 25. Erős francia cigarett. 26. Július 1-ével rendeződött. 29. Ázsiai hegyvonulat, fennsík. 30. Énekhangok. 32. Eltulajdonított. 34. Börtön.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 433-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 59. Telefon: 224-519
Felelős kiadó: Gábor Márton
A Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Fertészt a Postások Szakszervezete
Sikra Lapnyomda, Budapest

Az olasz tengerparton

Illusztráció: Bakallár József

Az Általános Munkás Szövetséghez tartozó olasz Postás Szakszervezet Milánó Megyei Bizottsága vendégeként — háromnapos oda és visszautazást is beleszámlálva július 18 és 29 között — 18 tagú csoport üdült Olaszországban. Ugyanennyi időre 20 olasz postás szakszervezeti tag, illetőleg családtagja jön csereüdülésre hazánkba augusztus hónapban.

A csoport vonattal utazott Velencéig, ahol autóbusszal várták olasz szaktársaink és azon szállították Riminibe, az Adria mellé és ott az Adua nevű penzionban helyezték el teljes komforttal, elsőrendű ellátással.

A reneszánsz-korabeli részletekben gazdag város nagyobb fele a hosszú kilométerekre nyúló üdülőváros. Itt szálloda szálloda mellett sorakozik fel a tengerpart vonalát követő autósút mindkét oldalán. Olaszországnak ez a része baloldali igazgatás alatt áll. A városi tanácsokban a kommunista és szocialista többség az irányító. A nép érdekeit valóban képviselő igazgatás mozdította elő, hogy a súlyos háborús pusztítások nyomait rövid idő alatt eltüntették. Olyan üdülővezeteket

építettek fel, ahol nem csupán a jómódú idegenek, hanem a szerényebb jövedelmű olaszok is pihenést találhatnak.

A mieink egy hétig élvezhették a tengeri üdülés örömeit. Közben aránylag olcsón kirándulhattak a szomszédos Riccione és Cattolica városokba. Vendéglátóink San Marinóba, Európa legrégebbi köztársaságába is elvitték a csoportot. Ennek a 18 főnyi hadsereggel védett köztársaságnak falait még a náci csapatok sem lépték át. A köztársaság a második világháború alatt biztos menedéket nyújtott a fasizmus elől menekülő sok olasz hazafinak.

Gyorsan repültek a Riminiben töltött napok. Autóbusszon Velence felé indultunk. Ut közben megtekintettük Ravennát, bizánci stílusú műemlék-épületeivel. Ferrara városában már a ferrarai területi bizottság látott bőkezűen vendéglátást bennünket. Itt kapott a csoport éjszakára szállást a San Giorgio szállóban és a rövid, de élményekben gazdag tartózkodás után másnap reggel útrakeltünk Velencébe.

Velencében, mint előzőleg már Riminiben is, a városi tanács adott fogadást. Mindkét

helyen a polgármester-helyettes üdvözölte a postás turistákat. A velencei polgármester-helyettes nagyra értékelte csereüdülsünket, amelynek révén olasz postás dolgozók is eljuthatnak hazánkba, ahol a fejlettebb, szocialista berendezkedésű állam vívmányaival ismerkedhetnek meg. Azt is kifejezésre juttatta, hogy szívesen vennék más szakszervezetek hasonló csereüdülsét is.

A fogadásokon, de az egyéb beszélgetéseken is figyelmeztettek olasz elvtársaink arra, hogy a látott fény, ragyogás mögött ott az árnyék is Olaszországban. A déli országrészekben rendkívül nagy a szegénység, elmaradottság. Kétféle munkaképes dolgozó kénytelen külföldi országokban dolgozni.

Ezúton is megköszönjük a két postás szakszervezetnek a felejtethetetlen utazást, de nem mulasztjuk el a nevüket is megköszönni Giuliano Ghisellini, Cesare Pedrizzi, Spartaco Orsi, Giordano Morelli szakszervezeti vezető elvtársaknak, akik személyesen is közreműködtek látogatásunk programjának lebonyolításában.

dr. Jankovich Lajos

Jó úton járnak

Tavaly a Posta 886 millió sajtóterméket terjesztett az országban. Ebből a munkából a KHI-től a hírlapkiadásig igen sok szerv és dolgozó veszi ki részét. A legfontosabb munkaterület az expedíciós és a szállítási. Az expedíciós és a mozgópósfőnökségen a Bp. 78-as postahivatalban dől el, hogy a sajtó gyorsan, pontosan eljuttat-e az előfizetőkhöz. A két postai szerv dolgozói munkájuk tehát a feladat jó vagy rossz végrehajtása. Fontos a kölcsönös együttműködés, ennek érdekében immár harmadik éve szocialista szerződést köt a KHI és a Mózgópósfőnökség.

Hogy a szerződést a felek mennyire komolyan veszik, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a továbbított kötegekben megállapított és a hivatalok által visszajelentett példányszámtérítés az elmúlt évben 24,2 százalékkal, azaz több mint 70 ezer darabbal csökkent, a gyors munkában a kötegcserék száma 55, a hírlapzárlat-lemaradások száma pedig 9 százalékkal volt alacsonyabb, mint az előző évben. E munkamódszer lehetővé tette a gépkocsik célzerű kihasználását és végső soron a színvonalasabb hírlapszállítást, a hibamentesebb munkát, a kevesebb adminisztrációt.

Jó úton járnak a KHI és a Mózgópósfőnökség dolgozói!

(b.)

A vonat egyhangú, ütemes dübörgéssel zakatolt. Az utasok bóbiskoltak, olvastak, beszélgettek, vagy éppen kinéztek az ablakon. Minden úgy volt, mint ahogy az általában lenni szokott.

A távirópoznák egymás után suhantak el az ablak előtt. Hirtelen lassítani kezdett a vonat, majd egyszerre megállt.

— Nyílt pályán vagyunk — mondta valaki, de senki se válaszolt. Megszokták már, hogy nyílt pályán is megáll a vonat.

Váratlanul azonban kiáltózás hangzik odakünn. Egy vasúti alkalmazott ijedt arcával végigszalad a folyosón. Lármá. Zúrzavar.

Mi történt? Az utasok kitekintenek, aztán remülten húzódnak vissza.

Betyárok! A postakocsi körül van véve lovas emberekkel. Szentirmay Gáspár, a mozgópósta vezetője halottpáddan áll a mozgó bezárt ajtaján belül. A kezelőhelyiségben rengeteg papírpénz, a raktárban csomagok.

— Kinyitni! — kiabálnak kívülről durva férfihangok.

— Kinyitni! Szentirmay keze a záron lenne, de visszahúzódik.

— A szolgálati fegyvert! — mondja rekedten.

Rill János kezelőaltiszt remegve nyújtja át a fiókban őrzött nagy kaliberű mardályt.

Aztán lövések csattannak.

Ujsághír: „1872. július 20-án megkísérlelték kirabolni a szegedi vonathoz csatolt mozgópósta. A mozgópósta-kocsi vezetője, Szentirmay Gáspár, és a kezelőaltiszt, Rill János, bátor fellépése következtében a rablókat sikerült elűzni.” Kérdésünkre, hogy miképpen lehetett a vonatot megállítani, a postaigazgatóságon elmondták, hogy az a szemafor tilosra állításával történt. Talán nem érdektelen, ha elmondjuk, hogy a szemafor vagy karjelző tulajdonképpen jelzőárboc, amellyel a közlekedő vonatoknak „Szabad!” vagy „Megállj!” jelzés adható. A postaigazgatóságon elmondták még, hogy valamikor az emberek ilyenekkel táviratoztak egymásnak. A szemafor tulajdonképpen a régi Chappe-

100 éves a magyar POSTA

Egy vonat megáll

féle távjelző utódja. A Chappe-féle távjelző 1792-ben mutatott be először Franciaországban. Az egyszerű, de elmes szerkezetű gép kitűnően működött. A francia nemzetgyűlés a készülék kipróbálása után elrendelte, hogy létesítsenek távjelzővonalat 22 állomással Párizs és Lille között. Chappe találmányát „télégraphie”-nek nevezte el a görög téle (messa) és a grappein (írni) szavak értelme

nyomán, mert a készülék által sikerült neki tetszés szerinti tudósításokat távjelezni. Alig telt el néhány év, és Európában majdnem mindenütt használták ezt a különleges távjelző berendezést. Érdekes azonban, hogy Magyarországon mégsem vezették be, mert forradalmi újításnak tartották, amelynek bevezetésétől az osztrák posta magyar vonatkozásban „idegenkedett”.

Dr. Vajda Endre

HÍREK

A Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsa mintegy 25 fő részvételével június 15-én anketón vitatta meg az új Munka Törvénykönyve tervezetét.

Június 14-én szakszervezetünk székházában a Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsának nöbizottsága tájékoztatót tartott a gyermekgondozási segély bevezetésével kapcsolatos rendelet alkalmazásáról, valamint a nöfelelősök feladatairól.

A „Badacsonyi Postás Vonal”-kirándulást október 22-én rendezzük. A jelentkezési lapokat szeptember 10-én küldjék ki az alapszervezetnek.

A postás üzemi bajnokcsig tavaszi fordulóját asztaliteniszben és tekében befejeződött. Labdarúgásban és női röplabdában július végére várható a befejezés. Aléltikában a selejtezők már folynak és a döntőbe jutottak augusztus 6-án küzdenek meg a bajnoki címért, illetve a helyezésekért.

Tájékoztató közöljük, hogy a Rudas-uszoda használatára (hétfő, szerda 19.00—20.00 óra között) továbbra is érvényesek az üzemek által kiadott igazolványok és sporttagdíj-bélyegek.

Kérjük a szaktársakat, hogy a tömegsport fejlesztésével kapcsolatos észrevételeiket és javaslataikat küldjék be a Postások Szakszervezete „Testnevelési és Sport Bizottsága” címére: Budapest, XIV., Cházár András u. 13.

A márciusi számunkban — Gyors segítség, életmentés — címmel közöltük, hogy Piros Árpád villanyzerelő szaktársat áramütés érte. Életét sikerült megmenteni. Az életmentőknek a Posta Központi Kábelüzem igazgatója — Csáki László elvtárs — átnyújtotta

a jutalmakat. Mundrucz Gábor és Szabados Ferenc szaktársat vezérigazgatói elismerésben és 400—400 forint, Gáti Antal, Farkas József és Juhász Gyula szaktársat igazgatói elismerésben és 200—200 forint jutalomban részesítette.

p.-c.

• A brit nagykövetség a napokban levelet intézett a norvég külügyminisztériumhoz, melyben felhívja az illetékesek figyelmét, hogy egy angol szövetséget felajánló levélre a mai napig sem érkezett válasz. Az angol levelet 1217. október 10-én írták.

• Angliában háztömb rádión lehet hívni a szülésznőt és rádión lehet tőle útmutatásokat, segítséget kérni. Ezt az újdonságot elsőnek a menchesteri városi tanács vezette be. A szülésznőket aprócska adó-vevőkészülékkel látták el és ezért minden időben, bárhol hívhatók.

• A cardiffi táviratképesítők a jövőben elsősegélynyújtási tanfolyamot végeznek. Ismételt előfordul, hogy a címzettek a távirat átvételkor izgatottságukban, vagy félelmükben elájulnak. Néhány postás kijelentette: szívesebben lenne pénzespostás.

Szabó László

MUNKAVÉDELMI ÓRJÁRAT

Három éve beázik a 62-es mennyezete!

A Budapesti 62. postahivatalban tartott munkavédelmi órjáratot, amelyen részt vett a hivatal szb-titkára, Virág István, dr. Müller Sándor biztonsi megbízott és Albert Béla gondnok.

Megállapítottuk, hogy a hivatal helyiségeiben igen elszaporodtak a férgek, pedig állandóan irtják őket. Annyi pénzük pedig arra nincs, hogy az egész hivatalban egyszerre vegyszerrel permetezzenek. Pedig ez lenne az egyetlen megoldás.

A statisztika bizonyítja, hogy az üzemi balesetek száma évről évre csökken. Ez az eredmény annak tudható be, hogy mind a szakvezető, mind a szakszervezeti bizottság az utóbbi időben nagy gondot fordított a dolgozók testi épségének védelmére.

Az oktatásokat az szb társadalmi munkavédelmi felügyelője rendszeresen előadja, ami arra készteti az előadókat, hogy becsülettel készüljenek az előadásokra, és a dolgozóktól vissza is kérdezik az anyagot. Jó módszer, hogy az oktatás alkalmával ismertetik az üzemi balesetek körülményeit, bkaik, valamint azt, hogyan le-

hetett volna balesetmentesen dolgozni. Legtöbb esetben az a dolgozó is jelen van, akivel a baleset megtörtént és a többiekkel együtt ő is levonja a következtetéseket.

A biztonsági szemléket havonta megtartják, s figyelemmel kísérik, hogy a jegyzőkönyvben rögzített észrevételeket a megszabott határidőre kijavítják-e. *Ha saját hatáskörben nem tudják elhárítani a hibát, bejelentik az igazgatóságnak. Sajnos, vannak olyan hibák, amelyeket évek óta nem tudnak elhárítani. Ezek között több a dolgozók egészségét, testi épségét közvetlenül is veszélyezteti.

A kézbesítő osztály mennyezete több mint három éve beázik. A padláson vízfelfogó edények, amelyek az eső alkalmával a tetőről lefolyó vizet fogják fel. A beázást így nem lehet megakadályozni. Félt, hogy az áztatás következtében a mennyezet vakolata leszakad.

Hiányzik a zsákbontóknál az évekkal ezelőtti leserelt elsővíz berendezés, de helyébe még mindig nem készült el az új, s így a dolgozók kénytelenek a port tovább szívni.

Sok az olyan szék a hivatalban, amelynek használata balesetveszélyes. A bútorraktár már tele van törött, javításra váró székekkel. A magyarázat: az asztalosoknak nincs olyan helyiségük, ahol ezeket a javításokat elvégezhetnék. Az akkumulátorraktárban selejtezésre váró alkatrészek vannak, ha ezeket elszállítanák, megfelelően asztalosműhely céljára.

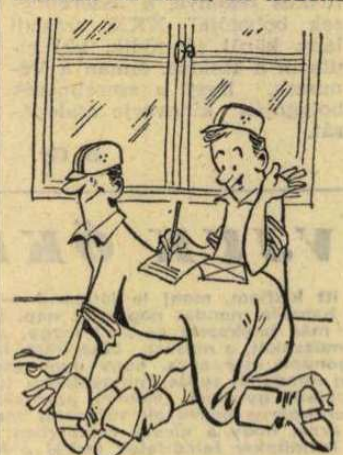
A hivatal szégyene a hulladékártóhely, amelynek a teteje hiányos, a benne levő szemét, amit egy éve nem irtáltak ki, bűzlék, szennyezi a környék levegőjét.

Évek óta húzódik a mozgópóstaok pihenőhelyiségének bővítése, amelyre már több határidőt tűztek ki 1964 óta. Jelenleg március 21. óta egyáltalán nincs helyiségük és így kénytelenek a dolgozók a mozgópóstaokcsikban aludni, ami balesetveszélyes.

A dolgozók joggal igénylik: harcosabban követeljék meg a felsőbb szervektől, hogy megfelelőbb munkakörülmények között dolgozhassanak és a hiányosságokat mielőbb megszüntessék.

Kiss László

A PETŐFIBÁNYAI POSTAHIVATALBAN SE SZÉK, SE ASZTAL

— Mancinak csak azért is megírom a levelet...

A postás szimfonikus zenekar a Tell Vilmos nyitányt játssza.

Karikatúrák: Pogány Sándor

POSTÁS HUMORZSÁK

JAVUL A BALATONI POSTASZOLGÁLAT

— Ajánlott levele érkezett Pestről...

NAGYKANIZSÁN A HÁZFALRA SZERELTEK A TELEFONT

— Lajoskám, te szóltál?

NYOLC ÉS FEL KILO A HORDOZHATÓ TÁVBESZÉLŐKÉSZÜLEK

— Ez van, ezt kell szeretni — mondták —, igaz, van, de szeretni nem lehet.

A telefonoszlopokat ugyanúgy szállítják, állítják, mint száz évvel ezelőtt.